

Logaške

Glasilo občine Logatec, 15. junij 2005, letnik XXXVI, št. 6

- ❖ Iz županove pisarne
- ❖ Zasuk k Notranjsko-kraški regiji
- ❖ Boris Hodnik, novi podžupan
- ❖ Logaški zadrugi - ženitna ponudba
- ❖ Nevarnost nevarnih odpadkov
- ❖ Lep jubilej hotenjskih pevcev
- ❖ Logaško-vrhniška pevska naveza v Sarajevu
- ❖ Muzikalije - da te kap!
- ❖ Štiriintridesetič tek prijateljstva
- ❖ Pokal logaškim obrtnikom
- ❖ Hana - državna prvakinja v karateju
- ❖ Iz spominov na tiste grozote

Pomlad, že pomlad; kaj pa prerokbe?

Le čemu neki toliko parlamentarnih pravd glede števila novih preročkov? Tu ni treba posebnih preročkov. Toliko torej, da jih bo za vseh 365 dni – pa še eden povrh za prestopno leto.

Konec vojne na Primorskem je v soboto, 7. maja, v Zagorju pri Pivki praznovala pred generalom Lipičem in vojaškimi atašaji Rusije, Anglije, Amerike in Francije kaka stotina (!!!) občanov,

60-letnico 1. slovenske vlade v Ajdovščini pa 10.000 njih!!!!? Le kdo bi prerokoval tako čudno razmerje med oboževalci prve slovenske vlade na Primorskem in med oboževalci zmage nad nacifašizmom na taistem Primorskem!? – So pa dnevi zmage prišli prav nekemu kunštnemu socialdemokratskemu velmožu. Ta veleumni prerok za nazaj je rodoljubne TIGRovce, ki so branili deželo, čast in jezik narodu svojemu – davno pred partijskim aufbiksom, razglasil kar za nacionalistične teroriste.

Vlada bi rada usklajevala pokojnine na ravni zakona iz leta 1999; nenadoma se je začelo vsesplošno prerokovanje katastrof. Najbolj črno nacionalno prihodnost pa prerokujejo naši demokratični in socialno čuteči mediji. Nismo pa nič kaj brali ali slišali od taisth medijev, da bi kateri kaj hudega prerokoval tebi, meni, vsem nam, ko nam je Vzajemna velikodušno povišala članarino(=premijo) za dopolnilno zavarovanje: skoraj za 6% (no, da bomo natančni: 5,8%).

Euroslog, prevedeno v eurošund-er – brez Slovenije. Pa toliko zlatih prerokb. Ja, čemu pa smo si tako prizadevali za vstop v Evropo, če nas zdaj ne marajo, bodo porekli evroskeptiki.

No, na vsem lepem pa so naše pravno obnebe preblisknile prerokbe, naj bi se komu sodilo za genocid iz leta 1945. Aaa, tako pa ne bo šlo, dragi moji. Kako naj, prosim vas, sodijo komu za genocid, če leta 1945 pri nas genocid ni veljal za zločin, pač pa so genocidu rekli čiščenje; zaradi čiščenja pa snažilkam ne sodijo, kvečjemu jih nagradijo, če so delo dobro opravile. Torej. Nagrada, ljudje Božji, nagrada!

Na Logaškem nam je pomlad odnesla podžupana. Prerokbe opozicije, da podžupana zlepa več ne bo, se niso hotele iziti; pomlad je namreč kljub vzdržanemu(?) koalicijskemu glasu postavila novega podžupana.

Urednik

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Mineva 14. leto, kar smo stopili na pot samostojnosti, kar smo se odločili za svojo demokratično državo. In odločili smo se prav. Prepričan sem, da bodo tudi v prihodnje vsa naša prizadevanja vodila k napredku, povezovanju in dobremu počutju vseh naših državljanov in vseh drugih, živčih v Sloveniji.

Vsem občankam in občanom naše občine zato čestitam ob dnevu državnosti in želim vsem prijetno praznovanje.

Vaš župan Janez Nagode

Na naslovnici: *Od lepot do vrednot*

Foto: Goran Rupnik

Dober dan – gospod župan

Naravnost iz županove pisarne!

Do prenovljene strehe in do montažnih tribun

Skladno s proračunom in dogovorom med vodstvom Osnovne šole »Osem talcev« in logaško občino se vrste postopki za prekritje strehe – zamenjava kritine – in za zamenjavo oken na južnem delu pročelja. Dela v vrednosti 20 milijonov, ki bodo na voljo iz občinskega proračuna, bodo opravljena med poletnimi počitnicami. – Pri kraju so tudi dogovori med občino in upravljavcem športne dvorane za pripravo izvečnih tribun, s katerih bodo lahko gledalci spremljali športne dogodke. V pripravi je javno naročilo za dobavo in montažo tribun, za katere bo občinski proračun odštél kakih 45 milijonov tolarjev.

Župan Janez Nagode.

Za prenovo kar nekaj cest

Prek javnih naročil bodo oddana dela za ureditev ceste z vso potrebno infrastrukturo v Industrijsko obrtni coni za Kljijem na površini dveh hektarjev ter za celovito rekonstrukcijo Notranjske ceste od križišča s Cankarjevo ulico do martinjskega krožišča. Prav te dni pa na novo asfaltirajo dve cesti na Martinjhribu: Plesišče in Mali most ter del ceste v Novi Svet – proti domačiji Jaka Nagodeta.

Urejanje reciklažnega dvorišča

Ta čas se končuje 2. faza urejanja komunalnega odlagališča smeti in odpadkov Ostri vrh. V tej fazi urejajo reciklažno dvorišče, ki bo omogočalo učinkovitejšo ločevanje tako imenovanih koristnih odpadkov – odpadkov, primernih za ponovno uporabo. Celoten projekt se financira s sredstvi republiške takse za obremenjevanje okolja; taksa prihaja namreč iz občin, ki dovažajo odpadke na logaško smetišče.

Pred urejanjem starega mestnega jedra

V dogovoru z občino, Zdravstvenim domom in doljelogaško župnijo je pripravljen sklep za pripravo občinskega lokacijskega načrta za območje DLJ3-T1, ki zajema del starega mestnega jedra, vključujoč Zdravstveni dom, javne površine za parkirišča, okolico cerkve, Doma Marije in Marte ter doma na Griču. Sklep, ki ga sprejme župan, se objavi v Uradnem listu. Nato so povabljeni vsi dajalci soglasij k izdaji mnenj. Javna razgrnitev predloga traja 30 dni, potem je treba o predlogu opraviti javno obravnavo. Nato mora pripravljalec pri končnem oblikovanju predloga upoštevati vse pripombe. Vsi pristojni za urejanje prostora morajo nato dati svoja mnenja k predlogu. Odlok potem sprejme občinski svet. – Celoten postopek bo nared do konca leta. S pripravljenim lokacijskim načrtom bodo pridobljena izhodišča za pridobitev gradbenega dovoljenja za širitev Zdravstvenega doma, cerkve in javnih, parkirnih površin.

Špela Istenič

K obetavnejši razvojni regiji

Od urejenega smetišča prek knjižničnega programa, martinjskega komunalnega prispevka, novega podžupana do notranjsko-kraške regije

Uvod v majsko sejo občinskega sveta nekoliko drugače

Župan je 12. maja sklical 18. sejo občinskega sveta. Uvodoma je povabil občinske svetnike na ogled komunalnega smetišča Ostri vrh. Skupaj z Janezom Marinkom, tehničnim vodjem Komunalnega podjetja, sta predstavila začetne, razvojne in perspektivne možnosti komunalnega odlagališča smeti in odpadkov. Smetišče Ostri vrh je doslej – skladno z zakonom – urejeno do te mere, da spada v Sloveniji med 13 smetišč, ki jim je bilo izdano uporabno dovoljenje – vsaj do leta 2008.

Svetniki so si ogledali smetišče čisto od blizu.

Bibijana Mihevc je dosegla soglasje.

Racionalnejši program Knjižnice

Sicer skrbno pripravljani program dela Knjižnice za leto 2005 s finančnim vrednotenjem je še dodatno pojasnjevala direktorica Bibijana Mihevc. Za izvedbo programa načrtuje Knjižnica dobrih 61 milijonov – za 5% več kot prejšnje leto. Posebej je direktorica opozorila na težke, zlasti prostorske pogoje dela knjižnice v Hotedršici. – Župan Janez Nagode

je soglašal z ugotovitvijo direktorice, da so pogoji dela hotenjske knjižnice v zadruženem domu nemogoči; obetajo pa se boljši časi, saj bodo v bivši šolski stavbi primerneje urejeni tudi knjižnični prostori. Sicer pa je župan menil, da je delovni in finančni program racionalnejši od programov prejšnjih let in mu zato kaže dati soglasje, kar so svetniki tudi storili.

Komunalni prispevek za del Martinj hriba

Vodja Režijskega obrata Bogdan Zevnik je predstavil program komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč na kakih 8291 m² gradbenih parcel na Martinj hribu in predstavil izračun cene za komunalno opremljanje, pri čemer so upoštevani stroški za asfaltno cesto, fekalno kanalizacijo, javno razsvetlavo, vodovodno omrežje, nizko napetostno električno omrežje z opremo ter za kabelsko-telekomunikacijske instalacije.

Svetnik Janez Smole, LDS, je ugotavljal premike na bolje, saj prihaja vendarle do vrednotenja in izvedbe komunalne opreme pred izdajo gradbenih dovoljenj. Hkrati pa je Smole opozoril na potrebo po primerni širini cestišča zaradi operativnosti

prometa. – Svetnik Franc Godina, LDS, je opozoril na vprašljivost pretočnih greznic in sploh fekalne kanalizacije na Martinj hribu. – Potem ko je Zevnik pojasnil, da bo cesta široka 5 m, je župan pritrdil mnenju, da je Martinj hrib v celoti zahteven za komunalno opremljanje, še posebej glede kanalizacije, saj bo zadevala, ko bo prišla na vrsto, ob razne oporne zidove, ograje, zelenice ipd.

Občinski svet je nato soglasno potrdil ceno komunalne opreme za del Martinj hriba; v obdobju maj-junij bo veljala 5.572 sit/m² stavbnega zemljišča, kasneje se bo cena valorizirala z indeksom rasti cen za nizke gradnje.

Boris Hodnik – podžupan v drugem polčasu

Na osnovi aneksa h Koalicijski pogodbi je župan ob preteku polovice mandata predlagal razrešitev dosedanjega podžupana Dušana Černigoja, NLN, ki se mu je zahvalil za korektno sodelovanje. – Černigoj je ob zahvali županu posebej poudaril njuno zgledno sodelovanje. Nakar je svet soglasno razrešil Dušana Černigoja funkcije podžupana.

Nato je župan predlagal Borisa Hodnika, LDS, za podžupana v drugem delu mandata. Predlogu je nasprotovala opozicija, pa ne zaradi predlaganega imena, pač pa zato, ker – tako Ladka Furlan, SDS, – ni prepričana o produktivnem sodelovanju med županom in podžupanom, pa tudi razvid del podžupana ni predložen, ali, kot pravi Ladislav Puc, N.Si, čemu bi postavljali podžupana, če so prejšnji ob ponedeljkih le brali časopis. Na tej ali oni prireditvi, recimo, na občnem zboru upokojencev pa ni bilo ne župana ne podžupana.

Boris Hodnik, podžupan za drugi polčas.

Drugače je bil prepričan Stanislav Brenčič, SLS, ki je zatrjeval, da je podžupan potreben zaradi protokolarnih zadev pa tudi zaradi konsultacij tik pred kako nujno in neodložljivo odločitvijo. – Župan pa se je odzval predvsem na očitke glede (ne)prisotnosti na prireditvah. Pojasnjeval je, da prihaja tako rekoč dnevno vse polno vabil, in preprosto se vsem želim po prisotnosti ne da ustreči. Z več podžupani, ki bi jih bilo mogoče postaviti s spremembo statuta, bi bilo moč zagotoviti več predstavniških prisotnosti. – In na koncu razdeljene razprave je 11 (koalicijskih) svetnikov izvolilo Borisa Hodnika za podžupana, 8 (opozicijskih) je temu nasprotovalo, en svetnik se je – sicer proti pravilom – izvzel iz glasovanja.

Logatec k Notranjsko-kraški razvojni regiji

Ko je že vse kazalo, da se bo seja končala še ob belem dnevu, je razvejana razprava zagotovila svetnikom vrnitev domov sredi majske noči! – Uvodoma je župan med razlogi za vključitev občine k Notranjsko-kraški namesto Ljubljanski urbani regiji navedel: manjše število občin, le šest, z vsega dobrih 48.000 orebivalcev (Logatec enakopravnejši sogovornik!), nekateri skupni projekti – regijsko odlagališče smeti, »čista« Ljubljana, notranjski Kras, prenova cestne infrastrukture, gospodarsko, kulturno in turistično povezovanje, sodelovanje, skupna promocija...

Razprava se je razvnela med opozicijo in koalicijo. – Furlanova, SDS, je svarila pred prenačljeno odločitvijo, ko se še ne ve za pokrajinsko členitev Slovenije, pa tudi denarni vložek je pomemben, nekaj ga je že šlo v Ljubljansko regijo; koliko ga bo šlo v Notranjsko-kraško? – Puc, N.Si, je očital predlagatelju, da je

občinski svet zavajal, ko ga je pred leti prepričeval za priključitev k Ljubljanski regiji. Sogovorniki si bodo pa morali prizadevati za pridobitev kake regijske službe v Logatcu, če je že Razvojna agencija Notranjsko kraške regije v Pivki. Navsezadnje se Logatec hitreje razvija kot ostale občine regije, ki bi ji naj pripadal.

Župan Janez Nagode je pojasnil, da se je občina prvotno odločila za Ljubljano, ker je delovala ambicioznejše in se je bilo tako moč vključiti v program SAPARD. Občina je namenila Ljubljanski agenciji 2 milijona za pripravo programa želja, med tem pa je Notranjsko-kraška regija za 5 občin (še brez logaške) prejela 120 milijonov za razvojne potrebe. Torej se v tej smeri kažejo boljše možnosti. – Podžupan Dušan Černigoj je opozoril med drugim na pragmatično odločitev (možnost dostopnejših finančnih vzpodbud), ki pa v ničemr ne prejudicira oblikovanja pokrajin. – Tudi svetniku Smoletu, LDS, se zdi odločitev vredna podpore; med manj razvitimi lahko računamo na več pomoči, pa ne iz Postojne, pač iz Bruslje, za kar pa bodo potrebne čvrste aktivnosti. – Svetnik Brenčič, SLS, je zavrnil očitke o zavedenosti. Statistične regije so se prepočasi razvijale, zato je bila najprej dobrodošla ljubljanska regija s svojo ponudbo. Zdaj se ponuja ugodnejša možnost: lažje odločanje enakih med enakimi. – Svetnik Hodnik, LDS, je pojasnjeval, da gre za kapitalski vložek družbi z omejeno odgovornostjo, večji vložek, večja moč – s čimer je soglašal tudi svetnik Godina.

V prepričanju, da bo Notranjsko-kraška regija sprejela medse tudi logaško občino, je občinski svet potrdil županov predlog za novo razvojno regijsko povezavo.

Martin Koren

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Ladislav Puc, N.Si je seznanil svet s pismom, s katerim vojni veterani za Slovenijo opozarjajo na potrebo po ureditvi centra za vojne veterane v okviru vojašnice v Blekovskih gmajnah. V imenu veteranov je svetnik dal pobudo, da bi se na eno naslednjih sej uvrstila problematika, ki jo navaja pismo. – In dalje je svetnik Puc vprašal, kdaj se lahko pričakuje, da bo speljana voda do nogometnega stadiona na Sekirci, kar izrečno zahtevajo inšpekcije, ki smelo uporabljati.

Župan je bil 'pismom veteranov osebno seznanjen. Mnenja pa je, da bi naj pred uvrstitvijo pobude na sejo občinskega sveta prišlo do srečanja s predstavniki veteranov, ki naj pojasnijo svoje želje, skladno z načrti in ravnANJI. – Pripravljeni je idejna študija, ki predvideva igradnjo vodohrama na Sekirici za potrebe Martinj hriba. Težave s spremembo namembnosti niso dopuščale realizacije. Za možna, še prej pa bo treba pridobiti zemljišče za a, od koder se bo z vodovodom oskrboval tudi

Špela Istenič

Za bolj organiziran vstop v prostor

**Boris Hodnik, univ. dipl. oec., zaposlen pri
KPMG – multinacionalni instituciji za
poslovno svetovanje in revizijo poslovanja –
postal v letu svojega srečanja z Abrahamom
novi logaški podžupan**

Gospod Boris Hodnik, srečujemo Vas v občinski politiki že tretji mandat. Iz časov samoupravnega socializma se Vas ne spomnimo; Vas je torej osamosvojitev Slovenije pritegnila v politične vode?

Prav gotovo je pri moji odločitvi za politiko odločalo poosamosvojitveno razpoloženje. Izhajal sem nekako iz ZSMS, ki se je ob demokratizaciji preosnovala v ZSMS-liberalno stranko, kasneje v LDS. Na prigovarjanje kolegov sem se le odločil za kandidiranje, predvsem z namenom, da bi storil kaj v korist lokalni skupnosti, da bi pripomogel tudi k bolj uravnoteženemu razvoju Slovenije.

Z LDS, ki ji pripadate, ste šele v tretjem svetniškem mandatu stopili v koalicijo s SLS; ste se naveličali opozicijske drže ali je LDS vodil pri tem kak drug račun?

Veste, kot povsod drugod so tudi v politiki potrebne izkušnje. Iz opazovanja in iskanja lastnih idej, ki se jih pa v opoziciji ne da realizirati, se je bila v tretjem mandatu ponujala odločitev za koalicijsko kar sama po sebi. Razvojne mehanizme sproža pač koalicijska, zunaj nje je politično delo preveč ali skoraj izključno pasivno. Je pa potrebno pri koalicijskem odločanju dovolj število glasov, ki smo ga dosegli skupaj še z obema neodvisnima listama.

Katere programske prvine svoje stranke ste lahko vključili v koalicijsko pogodbo?

Že iz opozicijskih obdobji smo si želeli bolj organiziran vstop v prostor, bolj smotno gospodarjenje s prostorom pa tudi več denarja za šport, za mlade, sploh za bolj pospešeno animacijo družbenega življenja. Ves čas smo nekako vztrajali, da bi bilo treba zagotavljati v proračun dodatna sredstva, denimo, s primerno aktivnostjo komunalnega smetišča, industrijsko obrtne cone.

In kako ocenjujete ravnanja svoje stranke v koaliciji?
Na vsak način uspešno. Dogovarjanja niso vselej gladko tekoča, a dogovori vendarle veljajo, in tega smo veseli.

Vas je torej uspešnost LDS v koaliciji pripeljala do funkcije podžupana?

No, reciva, da tudi, čeprav je treba poudariti, da je dogovor o moji izvolitvi za podžupana izhajal iz koalicijske pogodbe, ki je določila, da bo podžupan v prvem delu mandata iz vrst neodvisnih, v drugem delu pa iz svetniške skupine LDS, ki je nekako kazala name. In župan je svetnikom ponudil v imenovanje mojo kandidaturo.

In kako vidite sebe v funkciji podžupana?
Ja, podžupansko funkcijo pravzaprav določa statut, ki pravi, da podžupan pomaga županu pri opravljanju nalog, za katere

ga pooblasti župan, v primeru predčasnega prenehanja mandata županu opravlja funkcijo župana do izvolitve novega župana in nadomešča župana v primeru njegove odsotnosti. No, do tega trenutka se z županom še nisva natančno dogovorila za naloge, ki bi jih naj opravljal. Rad pa bi se ukvarjal s področjem športa, za karega bi bilo treba pripraviti primerne programe vsaj za nekaj let naprej, s področjem gospodarjenja z nepremičninami. Na vsak način pa si bom prizadeval za vzpostavitev notranje kontrole za več občin, za prenovo, bolje rečeno, za novo čistilno napravo. Morda se vam bo zdelo nenavadno, če ne nekam smešno, pa vendar si bom prizadeval, da bi imeli, verjetno v okviru komunale, občinskega cestarja, ki bi skrbel za jaške, nenadne luknje na cestiščih, udore ipd. Takega skrbnika naravnost potrebujemo. Med prednostne naloge pa gotovo sodi urejanje prostora, ki ga velja spraviti na bolj organizirano raven.

Gospod podžupan, hvala lepa za pogovor; za prihodnost pa: bodite uspešni, kar se da.

Marcel Štefancič

Na Petkovcu – ponovno prijetno srečanje starejših

Na Petkovcu imamo več idej, kako bi popestrili življenje na vasi; ena od teh je tudi srečanje starejših vaščanov, ki smo ga letos 8. maja pripravili že drugič. Morda bodo postala ta srečanja tradicionalna. Letošnjega srečanja v Gasilskem domu se je od 50 povabljenih udeležilo 26; ostali so očitno povabilo »spregledali«.

Gostitelji so povabljenim pripravili popoldansko malico ob kapljici rujnega; za sladico pa sta poskrbela Gašper in Janez s harmoniko. Kar nekaj plesalcev se je zavrtelo ob domačih vižah, drugi pa so kramljali, premlevajoč »upokojske težave«.

Hvaležni za srečanje.

Za organizacijo srečanja gre iskrena zahvala Silvu Koprivcu; hvala osnovni šoli Rovte za lično izdelana darilca, ki jih je bil vesel vsak prejemnik, mladima godcema in vsem, ki so pripomogli k prijetnemu vzdušju.

Septembra načrtujemo izlet – nekakšno »romanje« po Sloveniji.

Silvo Brenčič

Vas zanima – župan pojasnjuje

Dvoje vprašanj županu!

Zanima me – prvič: ali bomo dobili v Logatcu kdaj ulične table, saj se v tem trenutku ne najdemo niti domačini, kaj šele tujci? – in drugič: zakaj občina Logatec ne ponudi materialne pomoči posameznim društvom oz. posameznikom pri organiziranju prazničnih prireditev? Imeli smo silvestrovanje na prostem, kresovanje ob prvem maju; tega sedaj ni več.

Sen Tomaz&Anja

Spoštovani Sen Tomaz&Anja!

K prvemu vprašanju: Projekt tabel za oznako ulic je že dlje časa v pripravi. Posebna namera je narekovala, da bi naj bile ulične table opremljene z novim občinskim znakom (grbom), ki se pripravlja skladno s heraldičnimi zahtevami. Ker gre priprava znaka precej upočasnjeno, se bodo v sodelovanju s krajevno skupnostjo ulične table vsekakor pripravile prej.

K drugemu vprašanju: Skladno z zakonodajo lahko občina sofinancira posamične projekte društev le na podlagi javnega razpisa. Torej mora tak ali drugačen prireditveni projekt (tudi silvestrovanje ali kresovanje...) zaradi sofinanciranja iti skozi razpisni postopek, ki se praviloma konec leta objavlja v Logaških za naslednje leto.

Pa lepo pozdravljeni!

Župan Janez Nagode

Janez Nagode – ponovno predsednik občinskega odbora SLS

Članice in člani občinskega odbora Slovenske ljudske stranke Logatec so se 27. maja zbrali na volilnem občnem zboru.

O delu stranke je izčrpno poročal predsednik OO SLS Janez Nagode. V poročilu je nanizal delovanje stranke od zadnjega volilnega občnega zbora v letu 2001, ko je stranka delovala še pod imenom SLS + SKD, pa do danes. Posebej je poudaril, da so se seje OO sklicevale dokaj redno, predvsem pa ob aktualnih, pomembnih političnih

Janez Nagode, ponovni krmar SLS. *Foto: P. Sark*

ali lokalnih dogodkih. Poročilo je govorilo tudi o udeležbi in izidu volitev za občinski svet, za svete krajevnih skupnosti in župana občine Logatec v jeseni leta 2002. Prav tako se je poročilo dotaknilo tudi volitev v Državni svet in predvsem volitev v Državni zbor pretekle jeseni. Ponovno je bil izvoljen kandidat SLS Logatec Stanislav Brenčič, kar stranka šteje za veliki uspeh. Na koncu je predsednik podal tudi finančno poročilo za preteklo leto in predstavil finančni plan za leto 2005.

Po razpravi je občni zbor sprejel poročilo predsednika in prešel na volilni del občnega zbora, kjer je bil izvoljen novi 11-članski občinski odbor; ponovno je dobilo mandat tudi dosežanje vodstvo stranke. In tako je predsednik občinskega odbora SLS ponovno Janez Nagode.

Proti koncu je občni zbor precej časa namenil planu dela za naslednje obdobje, predvsem za naslednje leto. Vsi so se strinjali, da je treba takoj pričeti z resnim delom, saj bodo v jeseni leta 2006 lokalne volitve, na katerih bo treba izvoliti župana, občinski svet ter člane svetov krajevnih skupnosti.

S.N.

Ob ustanovitvi mladinskega sveta

To pot nekoliko drugače

Slovenska demokratska mladina (SDM) Logatec je 14. februarja sklicala sestanek z željo, da bi mladi združili moči v okviru Mladinskega sveta lokalne skupnosti (MSLS). Na moje veliko presenečenje so se sestanka udeležili mnogi predstavniki mladinskih organizacij ob prisotnosti tedanjega podžupana Dušana Černigoja.

Večina društev, predvsem pa Anja Sedej (avtorica članka v aprilski številki Logaških), je bila zelo kritična glede moje izjave v vabilu za mladinski svet, češ da se v Logatcu ne dogaja kaj dosti za mlade. Hkrati so imeli sploh veliko pomislekov glede ustanavljanja MSLS Logatec (z izjemo: Bojane, skavtov, Adoramusa in SDM). Tako sem ostal na sestanku dobesedno brez besed, saj sem dobil občutek, da večina nasprotuje oziroma ne vidi smisla v povezovanju mladinskih društev. Vendar smo se na koncu le uspeli dogovoriti za ustanovitveni sestanek 1. marca, na katerega je prišla večina predstavnikov društev, tudi tisti, ki so najbolj dvomili v smisel ustanavljanja krovne organizacije mladih. Na začetku sem ponovno poudaril, da je v Logatcu za mlade premalo poskrbljeno. S povezovanjem mladih bi lažje vzpodbujali in usklajevali mladinske aktivnosti. Tokrat ni imel nihče nobenih pripomb.

V nadaljevanju je bil za predsednika novonastalega društva izvoljen Borut Marolt-Dodi, ki pa, na žalost, ni imel izdelanega ne programa ne strategije vodenja društva. Na sestanku – pa tudi na koncu navedenega članka iz Logaških – me je zmotilo poudarjanje načina, kako bomo dobili denar, manj pa se je poudarjal naš program.

Na koncu smo na povabilo tedanjega podžupana šli proslaviti ustanovitev mladinskega sveta v Navigator pub, kjer nam je med drugim zagotovil, da se bo zavzemal, da mladi dobimo več denarja od občine. Torej se mladim glede denarja obetajo lepi časi.

TG

Visoko gasilsko priznanje Frančišku Jesenovcu

V soboto, 14. maja, je v Izobraževalnem centru na Igu zasedal plenum Gasilske zveze Slovenije. V slavnostnem delu je predsednik GZ Slovenije podelil najvišja priznanja v gasilstvu šestim gasilcem in gasilki.

Odlikovani Franc Jesenovec.

Med dobitniki visokega priznanja je bil tudi Frančišek Jesenovec, član PGD Dolenji Logatec. V gasilске vrste je stopil 1968. leta. Z veliko zavzetostjo se je loteval izobraževanja in strokovnega izpopolnjevanja. V vseh teh letih je opravljal odgovorne naloge. Bil je predsednik PGD Dolenji Logatec, poveljnik Gasilske zveze Logatec, poveljnik Notranjske regije in član poveljstva Gasilske zveze Slovenije.

mct

Praznik dela – »Na ovinku«

TKŠD Grčarevec ima novo geslo za svoj prostor, kjer se zbirajo člani društva ob svojih akcijah – »Na ovinku«.

Prostor je bil prirejen za prvomajsko srečanje. Pedantni in prizadevni Mirko Bogataj je z materialom, ki ga je navozilo Primorje, skoraj "poasfaltiral" ploščad za šotor in za kres. Člani društva so opravili vse, kar je bilo treba za nemoteno družabnost. Na majhni brunarici je zavihrala slovenska zastava, pod njo je naš Duško, imenovan Zamejce, že v dopoldanskih urah zakuril svoj kres in odojček, ki se je ob njem vrtel, je začel dobivati zlato-rumeno barvo. Obiskovalcev ob kresu pod šotorom in na plesišču je bilo veliko in vsi so bili zadovoljni, posebno najmlajši. Mičevi čevapčiči in Zamejčev odojek so šli v slast ob pivu iz sodov. Prvomajsko srečanje ob dobri glasbi je bilo veselo in zabavno.

Prijetno je ob kresu kaj?

Foto: Srečko

V dopoldanskih urah je bila pri spomeniku padlim v NOB na Grčarevskem vrhu proslava ob 60. obletnici osvoboditve izpod fašizma. Po končani proslavi so se udeleženci preselili na ploščad pred kmetijo Rudolf. Logaška godba in mažoretke so nam pripravile za oko lep in za uho prijeten nastop. Za utrujene nastopajoče sta poskrbela Andrej in Mičo s čevapčiči, pa tudi žejni niso odšli. Skratka, grčarevsko društvo se je resnično potrudilo.

Vili Črničec

L

ogaške

**Ob 25. juniju – dnevu državnosti –
čestitamo vsem
bralkam in bralcem Logaških.**

Uredništvo

Vita – zaradi druženja, prijateljstva in sprejetja

Vita – društvo za pomoč osebam, ki so utrpeli nezgodno poškodbo možganov je nevladna, prostovoljna, nestrankarska, neprofitna, humanitarno-invalidska organizacija – Leta 1992 so jo ustanovili starši poškodovanih otrok

Letno se v Sloveniji zgodi okoli 3800 prometnih nesreč, v katerih so žrtve večinoma mladi ali mlajši odrasli, pa tudi veliko otrok. Ponesrečenci pogosto utrpijo lažje ali težje poškodbe možganov. Največja in najbolj dramatična je sprememba osebnosti, ki zelo prizadene najbližje in tudi poškodovanega. Ker so v mnogih primerih okvarjene osnovne sposobnosti za normalno življenje, kot so percepcija prostora, čuti, govor, spomin, intelektualne sposobnosti, vid, gibljivost, naučeno znanje, je vključevanje v okolje precej oteženo. Potrebno je ponovno pridobivanje znanj in veščin, na žalost, nikoli več do ravni pred poškodbo.

Osebam z poškodbo možganov se zaradi značilnih posledic svet precej zoži, po navadi na družinski krog. Zaradi tega so starši leta 1992 na pobudo klinične psihologinje Vere Slodnjak ustanovili združenje VITA, v okviru katerega bi z združenimi

močmi iskali pomoči za otroke.

Društvo izvaja programe s pomočjo sredstev, pridobljenih na javnih razpisih, pri donatorjih ter s prispevki članov. Dejavnost društva naj bi zadovoljila temeljno potrebo človeka – potrebo po druženju, prijateljstvu, in sprejetju. Zato društvo organizira vrstniške tabore in letovanja, družabna srečanja (tudi za starše), izlete v okolico, tedenske dejavnosti, kot so: telovadba, kreativne delavnice, trening kognitivnih sposobnosti, šah, učenje tujih jezikov, pridobivanje ponovnih spretnosti ter izkušenj v različnih okoljih ter pri rekreaciji.

Društvo VITA je za vse informacije dosegljivo na številki 01 565 87 96, 040 455 040 ali po elektronski pošti drustvo.vita@siol.net.

Marica Žižak

Gospodarske diagonale

S toneče ladje na varen – splav!?

Izgubam ni videti konca – Rešitev zadružništva v integracijah – O rešitvi logaške zadruga v pričakovani združitvi s cerkniško je prepričan tudi Marjan Keržič, direktor KGZ Cerknica

Na telovo so zadružniki in troje zadružnic letno zborovali in iz direktorjevega zaskrbljujočega poročila spoznali, da stroški v Kmetijsko gozdarski zadrugi iz leta v leto vztrajno presegajo prihodke. Iz leta v leto zastajajo odkupi mleka, mesa in lesa. Zadružne trgovine, na katere so poslovne odločitve največ stavile, klecajo pod učinki Mercatorjevih in Tuševih veletrgovin. Kadri uhajajo. O evidentnih izgubah je bil prepričan tudi nadzorni odbor. Direktor je tudi že ponudil svoj odstop.

Skratka, brodolom ni daleč. Prav varne plovbe ne zagotavlja niti plan za leto 2005, ki se povsem odpoveduje investicijam, prenapenja plan v trgovinah, konca izgube pa še posebej ne vidi v upravnih službah. Direktor sicer sprejema svoj del kritike, na delo v posameznih okoljih pa ne more neposredno vplivati; tam se začena drugačna stopnja odgovornosti. »Samo direktorjev trud za poslovno uspešnost še ni dovolj; s kapitanom ladje morajo vsi sodelovati, ne smejo se pa minirati prazadevanja za vsako ceno,« je želel biti prepričljiv direktor Jože Urbančič.

Zaradi uspešnejšega oblikovanja cen, učinkovitejšega nastopa na trgu in vsesplošne globalizacije se ponuja tudi zadružni prihodnosti potreba po povezovanju, ki bi naj ojačalo prisotnost zadružnih asociacij in njihov vpliv na tržne tokove. Tako poslovno povezovanje je

Zaskrbljeni zadružniki.

možno s cerkniško zadrugo, s katero se že povezuje tudi vrhniška zadruga. Pa tudi v povezovanju ne bo šlo brez primerne samozavesti in čvrste pripadnosti, je še pristavil direktor, ki je hkrati pozdravil Marjana Keržiča, kmetijskega inženirja, direktorja uspešne zadruga v Cerknici.

V kratkem je cerkniški direktor predstavil prednosti povezovanja, ki jih vidi v dvojem: v učinkovitejšem pogajalstvu na

trgu in v racionalnejši upravi. Princip odločanja ostaja v soupravljanju – v proporcionalnosti od vložkov.

Občni zbor je po krajši razpravi pooblastil upravni odbor za nadaljnja pogajanja o **združitvi** KGZ Logatec s KGZ Cerknica na enakpravnem partnerstvu.

Ob vsem pa je jasno, da bodo viharji še hrumeli; treba jih bo preživeti in se pretuliti skozi njega.

M. Štefančič

Logaški čebelarji na Dolenjskem

Ekskurzija v deželo čebel, bogate zgodovine in cvička – Šota je čebelam prijazna – Speča lepotica se prebuja – Z gotiko in barokom posejana dolina – Na grobu slovenskega mučenca – Primerjava dolenjskega in notranjskega načina čebelarjenja – Zaključek, pač, z dolenjskim cvičkom

Konec aprila so se člani Čebelarskega društva Logatec odpravili na strokovno ekskurzijo na Dolenjsko, v porečje reke Mirne. Najprej so se ustavili v Lanšprežu, kjer je zadnji dom velikega čebelarja Petra Pavla Glavarja, čigar posmrtni ostanki so zakopani v kapeli svetega Jožefa na Lanšprežu. Kapelo jim je predstavil **Franc Vehar**, predsednik Čebelarskega društva Trebnje, ki je v nadaljevanju predstavil tudi svoj način čebelarjenja v nakladnih panjih. Prisluhnil pa so tudi številnim drugim drobnim napotkom, kot je, npr., ta, da je za v napajalnik za čebele primerna šota, ker vpija toploto in je zato napajališče ogreto, pa še proti nekaterim čebeljim boleznim se izkaže za učinkovito naravno pomoč.

Franc Vehar (desno) predstavlja svoj način čebelarjenja.

Foto: M. Papež

Naprej so obiskali Mirnski grad – Spečo lepotico, ki jo dr. **Marko Marin** obnavlja že od leta 1962, ko je dobil ruševine tega gradu v 99-letno upravljanje. V začetku obnavljanja gradu, enega najlepših primerov renesančne grajske arhitekture na Slovenskem, je stal komaj kamen na kamnu, sedaj pa je tik pred tem, da spravi pod streho še osrednji trinadstropni palacij.

V nadaljevanju popotovanja so si na Veseli gori pri Šentrupertu ogledali baročno romarsko cerkev Frančiška Ksaverija, ki je pred desetletji prav tako samevala v ruševinah, pa so jo prizadevni Veselogorci spet obnovili. Med ogledovanjem Mirnske doline se jim je po vrnitvi z gasilskega pohoda pridružil **Peter Kurent**, veselogorski čebelar, ki jim je zanimivo pripovedoval zgodovino hribečka, ki se pne kot osamelec nad Mirnsko dolino. Za nameček so obiskali še mojstra, ki opleta steklenice. Ko smo očaka pobarali, če je na koga prenesel svojo veščino, je pritrdil, vendar obžaluje dejal, da je njegov »učenec« že umrl. In ker dolenjska dobrovoljnost ne pozna meja, jih je stari mojster še odžejal z vinom iz svoje stare kleti.

Z veselogorske vzpetine so se spustili na šentrupertsko ravnico, nad katero kraljuje 66-metrski zvonik gotske farne cerkve svetega Ruperta. Tamkajšnji župnik in dekan – salezijanec **Mirko Simončič** jim je razložil, da je ta mogočnost povezana z dejstvom, da je bil v srednjem veku mišljen Šentrupert za center Dolenjske, potem pa so zgodovinske razmere za dolenjsko središče postavile Novo mesto. In tamkajšnjem pokošališču so obiskali grob Lojzeta

Grozdega, »osmošolca iz Vodal«, mučenca iz II. svetovne vojne, svetniškega kandidata.

Nadalje so obiskali čebelarja **Jožeta Pirca** iz Zgornjih Mladetič pri Tržišču. O delovanju čebelarskega društva Šentjanž na Dolenjskem, kjer je Jože tajnik, pa o pašnih razmerah za čebele smo pokramljali na terasi ob kozarčku njegovega cvička. Razmere za čebelarjenje smo primerjali z logaškimi, ki jih Pirc tudi dobro pozna, saj je lani imel na Logaškem na paši kamion čebel. – Za posebno presenečenje je poskrbel spodaj podpisani, ki je popeljal izletnike še v svojo klet, kjer so neposredno okusili pristen cviček, ob katerem so zagrizli še v krompirjev kruh iz krušne peči.

Primerno okrepečani so se odpravili še v Malusovo zidanico na Malkovcu, od koder so uživali v čudovitem razgledu po 80-hektarskem sklopu vionogradov na na dolino reke Krke s Trdinovim vrhom in Gosposdično v ozadju.

Marjan Papež

Preoblikovanje za večjo učinkovitost

Obrtna zbornica Slovenije razpravlja o gradivu, ki govori o nadaljnjem razvoju obrtnozborničnega sistema v Sloveniji – Predlog za »Zbornico obrti in podjetništva« je deležen celovite podpore tudi območnih zbornic

Struktura slovenskega gospodarstva se je v zadnjih 15 letih bistveno spremenila. V družbenem sektorju je pred letom 1989 delovalo 2.500 podjetij, med katerimi je bilo malo majhnih podjetij. Deset let kasneje pa je bilo registriranih več kot 55.000 družb. Leta 2003 je bilo že nekaj nad 91.000 malih podjetij. Mednje štejemo tako s.p. brez zaposlenih (razen lastnika, seveda, teh je dobrih 11.000), mikro podjetja (ta zaposlujejo do 9 delavcev, takšnih je več kot 76.000) in podjetja, ki zaposlujejo od 10 do 49 delavcev, takih je slabih 5.000. Srednje velikih podjetij, ki imajo od 50 do 250 zaposlenih, je bilo tedaj dobrih 1.000, velikih podjetij z več kot 250 zaposlenimi pa 300.

V Sloveniji ne moremo pričakovati obsejnejšega razvoja podjetij, ki bi imela značilnosti velikih korporacij. Zato bodo okostje slovenskega gospodarstva tržno močna in dinamična mala podjetja. Pričakovati je, da se bo naše gospodarstvo osredinilo na skupino velikih podjetij, ki bodo poslovala po logiki globalnih podjetij in na skupino mikro in malih podjetij, ki bodo tvorila jedro lokalnih in regionalnih gospodarstev. Zanje bo ugodno podjetniško okolje, ki ga primarno organizirana zbornica lahko sooblikuje, zelo pomembno.

Slovenska zbornica ureditev temelji na stoletni tradiciji evropskega kontinentalnega modela javnopravne zbornice z obveznim članstvom. V predlogu zborničnega sistema v slovenskem gospodarstvu je predlagan dvotirni model zbornične organizacije, v katerem naj se, po zgledu rešitev v Evropski uniji, interesi obrti in malih podjetij povežejo v svojo zbornico, velika podjetja pa v svojo. Tako bi na eni strani imeli zbornico obrti in podjetništva, na drugi strani pa zbornico industrije in trgovine. Obvezno članstvo zagotavlja verodostojnost dela zbornice, njeno strokovnost in objektivnost, kar tvori bistvo zbornične neodvisnosti. Sedanja tretja zbornica, kmetijsko gozdarska, združuje le malo članov, ki bi imeli status podjetja, in bo verjetno zaradi svoje specifičnosti obdržala svoj status. – Razprava o zbornični organiziranosti bo v letošnji gospodarski jeseni verjetno odmerjala še dokajšnjo odmevnost.

J. Gostiša

Ko gasilci novo vozilo na ogled postavijo....

Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica je 15. maja na dvorišču kulturnega doma predstavilo povsem novo gasilsko vozilo GV-V1 (manjše gasilsko vozilo z vodo)

Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica, ki se že nekaj časa pripravlja na praznovanje svoje 100-letnice delovanja na hotenjskem, je eno najstarejših tovrstnih društev v Sloveniji. Do sedaj je imelo društvo manjše vozilo TAM GV-1, ki pa zaradi zahtevnosti reševanja ne zadostuje več varnostnim potrebam, ki jih morajo gasilci zagotavljati ob nesrečah. Novo vozilo pa je sodobnejše in resnično uporabnejše tudi za zahtevnejše intervencije.

Vodstvo gasilskega društva se zaveda, da je uspešnost akcij odvisna od hitrosti, strokovne usposobljenosti in profesionalne, najsodobnejše opreme. Zato je hotenjsko društvo kupilo gasilsko vozilo na podvozju IVECO DAILY 65 C15, na katerega je nameščena nadgradnja profesionalnega izdelovalca podjetja Elektro Turnšek iz Celja.

Prav gotovo velja navesti vsaj nekatere lastnosti vozila: dolžina 6 m, širina 1,996 m, maksimalna nosilnost 6300 kg, motor 4-valjni turbointercooler 107kW, pogon 4 X 2, vozilo je namenjeno posadki 3 + 4 (sedež za voznika + sovoznika spredaj

Bleščeči VG-V1 se predstavi.

in klop za 4 osebe zadaj), 'vsa nadgradnja je narejena po standardih za gasilska vozila v Sloveniji, z vso najsodobnejšo opremo za gašenje raznovrstnih požarov.

Vrednost vozila je štela 16 milijonov tolarjev. Skoraj neverjetno je, da je društvo ob pomoči vaščanov in donatorjev zbralo kar polovico sredstev, drugo polovico je zagotovila občina Logatec z veliko razumevanja župana Janeza Nagodeta in občinska Gasilska zveza.

Ob tem se gasilsko društvo iskreno zahvaljuje vsakomur, ki je bil pripravljen v kakršnikoli obliki podpreti delo gasilskega društva. Vsekakor pa ne moremo mimo dejstva, da so potrebe še vedno velike, zato je vsak prostovoljni prispevek vedno dobrodošel. Prisrčno povabljeni k velikodušnosti.

Krst novega vozila bo v nedeljo, 24. julija, ob 15. uri. Gasilci se že veselijo veselega druženja z vabilom: Na pomoč!

S. Nagode

Dobrote slovenskih kmetij

Srebro in zlato za kozji sir in skuto Francu Leskovcu – Med spremljajočimi kulturnimi prireditvami tudi folklorna skupina iz Hotedršice

Hotenjske med dobrotami na Ptuj.

Od 20. do 23. maja je v minoritskem samostanu na Ptuj potekala že 16. državna razstava »Dobrote slovenskih kmetij«. K ocenjevanju se je bilo treba prijaviti že v februarju. Ocenjevanje najrazličnejših izdelkov s kmetij je potekalo potem že od marca dalje.

Vsi nagradjeni izdelki (ki so prejeli zlata, srebrna in bronasta priznanja) so bili na ogled na obsežni in lepo pripravljeni razstavi v prostorih minoritskega samostana.

Na letošnjem ocenjevanju je sodeloval tudi Franc Leskovec iz Novega Sveta.

Za potrdi sir »Gozdar« je prejel **srebrno priznanje**, za »Gozdarsko kozjo skuto« pa celo **zlato priznanje!**

Vse razstavne dni se je na dvorišču minoritskega samostana odvijal tudi bogat kulturni program, ki so ga oblikovali najrazličnejši izvajalci iz vse Slovenije. V soboto, 21. maja, je na osrednjem odru nastopila tudi Folklorna skupina KTD Hotedršica s tremi plesnimi sklopi.

Poleg predstavitev najboljših izdelkov so bile na ogled tudi druge tematske razstave. Naša (ljubljska regija) se je predstavila s čebelarstvom. Prte na tej razstavi je prispevala znana vezilja Pavla Mlinar iz Rovt, dekoracijo – cvetje iz papirja pa je prispevalo Društvo prijateljev otrok in mladine iz Logatca.

Mojca Dolenc

Kam z nevarnimi odpadki?

Za ravnanje z nevarnimi odpadki skrbi Komunalno podjetje Logatec. O ravnanju z nevarnimi odpadki v industriji govori dovolj stroga zakonodaja, zato so tod nevarni odpadki praviloma ustrezno odstranjeni. Povsem drugačna slika je po gospodinjstvih, kjer nastaja približno deset odstotkov vseh nevarnih odpadkov. Praviloma pa ti odpadki končajo nenadzorovano na deponijah komunalnih odpadkov, od koder najpogosteje pronicaajo v podtalnico, kar negativno vpliva na kakovost vode.

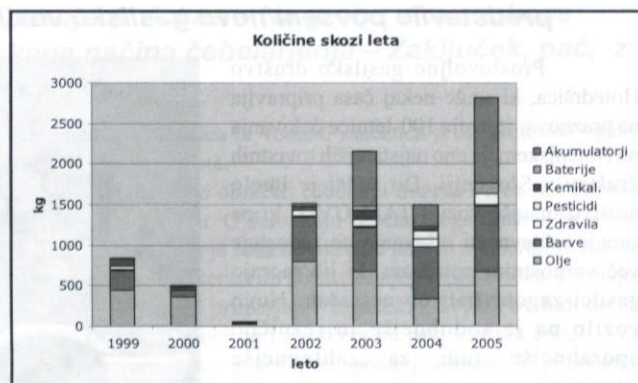
Letos je zbiranje nevarnih odpadkov potekalo na petih različnih lokacijah; začelo se je v Rovtah, nadaljevalo v Dolenjem Logatcu, v Lazah, v Hotedršici ter se končalo v Gorenjem Logatcu. Zbranih je bilo 2.815 kg nevarnih odpadkov od gospodinjstev; akcije pa se je udeležilo 58 občanov.

Zbiranje nevarnih odpadkov pred dolnjelogaško šolo.

Za odstranjevanje zbranih nevarnih odpadkov se bodo uporabili naslednji postopki: **reciklaža** (iz odpadka se izločijo sestavine, ki se lahko ponovno uporabijo), **izraba energetske vrednosti** (odpadki se sežgejo, sproščena toplota se koristno izrabi), **sežig**, **fizikalno kemična obdelava** (s fizikalno-kemičnimi postopki pretvorimo odpadke iz nevarne v manj nevarno ali nenevarno obliko).

Spodnji graf ponazarja primerjavo z akcijami iz prejšnjih let.

Pregled zbranih odpadkov

Vrsta odpadka	kg	%
akumulatorji	1049	37,26%
motorna olja	598	21,24%
barve, laki, lepila,...	564	20,04%
baterije	132	4,69%
topila	130	4,62%
pesticidi	129	4,58%
jedilna olja	75	2,66%
onesnažena embalaža	67	2,38%
čistila	25	0,89%
zdravila	24	0,85%
spreji	18	0,64%
fluorescentne cevi	4	0,14%
SKUPAJ	2815	100,00%

Komunalno podjetje se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri akciji, ter vsem občanom. Naslednje leto se srečamo še v večjem številu!

Komunalno podjetje Logatec

Kulturni razgledi

Trdo delo rodi uspeh

Pomladni koncert pihalnega orkestra Logatec je 8. maja pritegnil v športno dvorano tudi goste iz Komna

Pihalni orkester Logatec je po svojih uspehih znan logaškemu občinstvu, tega dne pa se je predstavil z zahtevnim programom in dirigentom Marjanom Grdadolnikom ob napovedovanju Anje Sedej. Poslušalci so sledili skladbam Bêdřicha Smetana, v aranžmaju Vladimíra Studnička: Poход Komediántu in Skočna iz opere *Prodana nevesta*, Alfreda Reeda Fourth Symphony, Bojana Adamiča Cik-Cak s solistom na ksilofonu Gašperjem Peršlom. Zlasti solo Gašperja Peršla je v dvorani naletel na navdušen aplavz. Za zaključek je orkester zaigral še skladbo Johana de Meija Klezmer Classics.

Kot se je moral logaški Pihalni orkester skozi leta in spoštenim trudom prebiti v koncertno skupino, velja podobno tudi za gostujoči Pihalni orkester iz Komna. Večina glasbenikov tega

Glasbeni spopad s pomladjo.

orkestra še ni dopolnila osemnajst let. Orkester se dokazuje z zavirljivimi rezultati pod vodstvom Simona Perčiča, ki poleg komenskega orkestra vodi tudi znameniti Pihalni orkester iz Vevč. Njihov vzpon se je začel leta 1996 z zlato plaketo v četrti in tretji jakostni skupini in se potem naglo vzpenjal do drugega mesta na mednarodnem tekmovanju v italijanskem mestu Riva del Garda v letu 2003 ter še napredoval z zlato plaketo s pohvalo in absolutno zmago na državnem tekmovanju pihalnih orkestrrov v drugi težavnostni skupini leta 2004 ter prav tako še s srebrno plaketo na mednarodnem tekmovanju v Londonu. Dirigent Simon Perčič se

je s svojimi mladimi glasbeniki predstavil s skladbami Dimitrija Šostakoviča *Dance 1.*, Dana Welcherja *Zion*, Andrewa I. Webbra *Memory*, *Zemlja pleše* v aranžmaju Mojmirja Sepeta ter *Flugelhorn polka* Ivana Prešerna v aranžmaju Jožeta Privška. Iz njihovih vrst je še posebej navdušil poslušalstvo solist Tomaž Nedoh na električnem pihalnem instrumentu ewi.

Potem ko je gostujoči orkester povabil gostitelje na srečanje v Komen, sta orkestra za veseli konec koncerta družno odigrala še dve skladbi pod vodstvom Marjana Grdadolnika.

Albin Čuk

Prepevajo že 30 let

Pevsko društvo Hotedršica ob svojem 30-letnem jubileju – Toliko je zboru zvest tudi zborovodja Matija Logar

»Pozdravili so nas s Prešernovo Zdravljico. Trideset let so že skupaj. Trideset let so se ob večerih dvakrat tedensko srečevali na vajah. Trideset let so s petjem sebi in vsem, ki smo jih poslušali, krajšali čas, trideset let so nam v različnih pevskehih zasedbah lepšali ta ali oni večer. Nocoj praznuje Moški pevski zbor Hotedršica, ki ga že trideset let z veseljem in ljubeznijo vodi Matija Logar.« – S temi besedami je vse navzoče v prelepem majskem večeru 28. maja nagovorila voditeljica slavnostnega koncerta ob 30-letnici delovanja Pevskega društva Hotedršica Darja Merlak.

Slavnostni koncert so umestili na osrednji vaški trg, ki že s svojim ambientom daje pridih slovesnosti. Ob prijetnem voditeljičinem kramljanju skozi čas smo zvedeli, da je ob pevskehih društvu kmalu nastal ženski pevski zbor, iz obojih pa nato mešani zbor. Potem se je pevcem pridružila še tamburaška skupina. Vendar skozi vse premene se je obdržal le Moški pevski zbor, ki praznuje svoj žlahtni jubilej. Občasno ob zboru zamuzicira še instrumentalni ansambel s harmoniko, kitaro, kontrabasom, z violino in flavto.

Za jubilejno priložnost so pevci v goste povabili oktet Pa kol'k'r tol'k' iz Logatca. S programom sedmih pesmi in s svojo hudomušnostjo so prijetno navdušili zbrano občinstvo.

V drugem delu koncerta so se pevci s svojim repertoarjem sprehodili skozi največkrat izvajane in prav pevcem najbolj priljubljene skladbe. – Za vztrajno delo so bila pevcem podeljena Galusova priznanja; dve bronasti, dve srebrni in dve zlati priznanji, ki jih je podelila vodja Območne izpostave JSKD Nevenka Malavašič. – Društvo pa se je za dolgoletno prepevanje v zboru zahvalilo Jožetu Nagodetu, zborovodju Matiju Logarju pa za požrtvovalno 30-letno vodenje zboru. Prav tako pa je društvo za zgledno sodelovanje in v zahvalo za skupno delo podelilo društvena priznanja PGD Hotedršica, KGZ Logatec, KTD Hotedršica in KS Hotedršica.

Jubilejni koncert hotenjskih pevcev.

Pevcem je ob tem voščil tudi župan Janez Nagode, nekaj besed pa je spregovoril tudi predsednik krajevnega skupnosti Stanislav Nagode, ki je pevcem čestital za obletnico, in dejal, da so si pevci za ta slavnostni koncert izbrali lep prostor, ki bi ga morala v bodoče uporabljati tudi

druga društva, saj bo vredno prihajati sem in se tu večkrat srečevati.

Za konec koncerta, ki je pomenljivo počastil vztrajnosti pevcev in neminljivost naše kulturne dediščine, so jubilariti z gosti zapeli še Juvančev Spomin na zimski večer in Aljažev Oj, Triglav.

S. Nagode

Koncert dveh mladih umetnikov

V dvorani Glasbene šole sta 28. maja na večer koceritrala Matjaž Albrecht – flavta, vibrafon in Klemen Golner – klavir. V koncertnem sporedu sta mlada umetnika predstavila dela **Sergeja Prokofjeva** Sonato za violino in klavir v D-duru, op. 94 transkribiral za flavto in klavir J. P. Rampal; Moderato, Allegretto scherzando, Andante in Allegro con brio; **Henrija Dutilleuxa** Sonatino za flavto in klavir; **Francoisa Bornea** Fantasie Brillante za flavto in klavir – na temo iz Bizetove opere Carmen ter **Keitha Jarreta** in **Garya Burtona** Moonchild/In Your Quiet Place za vibrafon in klavir.

bn

Pohvalni revijski koncert

Ob poslušanju ubranega petja pevcev, ki jih v svojih zborih premore Logatec, smo 15. maja izživelili lepo nedeljsko popoldne – Devet zborov in skupin je na 37. reviji zborov in malih pevske skupin strokovno spremljal Mitja Gobec

Vsak zbor se je potrudil, da se je predstavil z najboljšim izborom treh pesmi.

Strokovni ocenjevalec Mitja Gobec je revijski koncert ocenil zelo pohvalno. O oktetu Pa kol'k'r tol'k', ki ga vodi Franc Papis, pravi, da je nastopil solidno. Glasovno razmerje je zadovoljivo. Odlika okteta je v stabilni intonaciji... Pri Kvartetu Gostiša je pohvalil zgleden nastop. Spored je bil dobro sestavljen, zvok skupine je bil krhek in nežen, izvedba je bila muzikalna in intonacija stabilna... Ocenjevalec je pohvalil skrbno in dobro pripravljen program Logaškega okteta. Skladbe so bile večinoma iz železnega repertoarja oktetov, vendar nekoliko zahtevnejše. Oktet je dobro upet s stabilno intonacijo, z uravnoveženimi glasovnimi razmerji.

Ob Ženskem pevskem zboru Društva invalidov in upokojencev z zborovodkinjo Karolino Medvešček je strokovni ocenjevalec ugotavljal, da je bil nastop podoben lanskemu; več pozornosti bodo potrebni soprani. – Pri Mešanem pevskem zboru Adoramus pa strokovni ocenjevalec ugotavlja, da je bil letošnji nastop boljši od lanskega, več zvoka je zaradi dopolnjene moške vrste. Zborovodja Tadej Sader večje vodi zbor in jasno oblikuje fraze in oznake v partiturah. Zbor je z zanimivo oblikovanim sporedom pokazal svoje izvedbene razsežnosti. – Obrtniški mešani zbor Notranjska, ki ga vodi zborovodja Janez Gostiša, sestavljajo pevci več generacij, kar se čuti pri barvi in zvoku. Spored je bil premišljeno sestavljen in nastop uspešen. – Nastop Pevskega društva Logatec z zborovodjem Lovrom Gromom je bil podoben lanskemu, le manj zahteven. Zvok zbora je bil poln in dovolj uravnovežen. – Moški pevski zbor iz Hotedršice z zborovodjem Matija Logarjem je nastopil solidno. Gojijo lep naraven fantovski zvok v srednji dinamiki. Zborovodja vseeno vodi skupino, pevci mu brez težav sledijo. – Ženski pevski zbor Kulturnega društva Tabor je v letošnjem nastopu pokazal velik napredek. Predstavili so tehten in pester spored pesmi. Intonacija v zboru je bila odlična. Zborovodja Zdravko Novak popolnoma obvladuje zbor, ki je pridobil tudi na vokalni tehniki in nizki dinamiki.

Revija je spretno povezovala Maruša Mele Pavlin. Ob koncu velja pohvaliti Nevenko Malavašič, vodjo Območne izpostave Javnega sklada za kulturo, za njeno prizadevanje pri

Taborke so izpele velik napredek.

Foto: D. Malavašič

organizaciji in vodenju prireditve ter pri prvem letošnjem regijskem tekmovanju otroških in mladinskih zborov. Pri vsem tudi

ni pozabila na priznanje ob petletnici okteta Pa kol'k'r tol'k' ter ob 20. obletnici zbora Pevskega društva Logatec.

Albin Čuk

Pevci med sarajevskimi Slovenci

»Slovensko kulturno društvo Cankar je nastalo iz nujne potrebe po duhovni hrani, kulturni identiteti in delovanju ter sestajanju ljudi v tistih težkih, vojnih časih. Društvo je bilo zatočišče za številne Sarajevčane slovenskega porekla in druge sarajevske intelektualce. Slovensko-bosanska trmoglavost in kljubovalnost, navdušenje in prodornost so obrodili številne kakovostne kulturne dogodke.«

Med temi so vsekakor Cankarjevi dnevi, ki jih ob obletnici rojstva tega slovenskega pisca počastijo na Vrhniki in v Sarajevu. In prav ob tej priložnosti so se prekrizale poti sarajevskega društva Cankar in pevcev, ki prepevajo v logaško-vrhniskem Mešanem pevskem zboru.

Pevski obisk se je začel z nočno vožnjo. Ob prvih obrisih sončnega vzhoda so prihajale na dan strašljive podobe, ki so utišale sicer veselo razpoložene pevce. Slike podrtih in zaraščenih hiš, opustelih domov, zapuščenih polj... – vojno opustošenje.

V Sarajevu so pevke in pevce pričakale predstavnice društva Cankar. Pevce so pogostile, jim razkazale Baščaršijo, nato so jih razporedile po gostiteljskih družinah.

Koncert z otvoritvijo Cankarjevih dnevov se je začel ob sedmih zvečer. Zbrane v čudovito lepi in akustični dvorani Doma armade je pozdravila predsednica Slovenskega društva Cankar Sarajevo Leopoldina Maksumić. Besede otvoritvene slovesnosti pa je povzel slovenski veleposlanik Tadej Labernik. Nato so pevke in pevci pod vodstvom Lovra Groma zapeli slovensko himno. Po himni pa je zbrane nagovorila vodja logaške izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Nevenka Malavašič. Po protokolarnem uvodu so pevke in pevci z napovedovalcem Janezom Podjedom odpeli večer domovinskih pesmi, šaljivk in zbadljivk. Sarajevčani, nekateri le s kapljo slovenske krvi, so peli, jokali, si brisali solze in ploskali. V njih se je prav gotovo prebujala ljubezen do odmaknjene

Logaško-vrhnjski pevci v Sarajevu.

Foto: D. Malavašič

domače zemlje.

Nedeljsko jutro, odeto v sivino deževnih oblakov. Pevci so se s svojimi gostitelji še zadnjič srečali v katedrali, kjer so s pesmijo obogatili nedeljsko bogoslužje; z nekaterimi slovenskimi pesmimi in molitvami so ponovno na obraze sarajevskih Slovencev privabile solze, nasmeh in petje v domačem jeziku. Potem slovo s solzami v očeh; tudi nebo se je solzilo.

Pred odhodom iz Sarajeva pa še z dvema vodičema v dvorano Zetra, sarajevski olimpijski ponos, ter v restavracijo »najboljšega sosedu«, kjer je bosanski lonec okrepčal in vtilil moči slovenskim obiskovalcem za dolgo pot domov.

Bogate vtise in vznemirljiva doživetja so pevci ponesli s seboj z najlepšimi željami, namenjenimi prijaznim in prijetnim ljudem, ki so ostali v mestu, zaznamovanem z vojno – da bi se ob letu obsorej srečali v Sloveniji.

NevMa

Ob bukvarni – knjigoveška delavnica, kaligrafija in še kaj ...

Stojnice pred Knjižnico so 28. maja vabile vse ljubitelje knjižnice in knjig. Knjižnica je z Društvom prijateljev otrok in mladine organizirala bukvarno, kjer so si lahko obiskovalci po nizki ceni kupili knjige, ki jih je knjižnica izločila iz svoje zaloge. Sejem starih, rabljenih knjig pa sta popestrili še spremljajoči prireditvi: knjigoveška in kaligrafska delavnica.

Knjigoveško delavnico je vodila Metka Starič iz Parnasa (Zavod za kulturo in turizem iz Velikih Lašč). V oblačilih iz 16. stoletja je popeljala prisotne v čas Primoža Trubarja, čas reformacije in prikazala, kako je nastala prva slovenska knjiga. Prikazala je

Kar dovolj zanimanja z knjigoveštvo.

Foto: G. Komar

Kakovostno stopnjevanje

Na rob 23. reviji obrtniških pevskih zborov Slovenije

Konec maja so se triindvajseti srečali pevski zbori, ki delujejo pod okrilju območnih obrtnih zbornic. Gostitelji so bili Dravogradčani. Prav oni so začeli tretji krog srečanj, ki se odvijajo vsako leto v enem od krajev, koder zbori delujejo.

Letošnje revije se je udeležilo osem moških in troje mešanih skupin.

Revija je bila v telovadnici OŠ Neznanih talcev, ki je petju prijazna z ravno prav dolgimi odmevi, ki obogatijo dobro petje, manj dobremu pa tudi niso na kvar. Kakovostno je bila letošnja revija na višji ravni od lanske.

Letos so organizatorji prvič podelili priznanja pevcem, ki so se udeležili vseh dosedanjih 23 revij. Kar sedem je takšnih. Veljajo jim čestitke, tudi čestitke »Notranjske«, ki je v Dravograd potovala prek Gosposvetskega polja, kjer se je znova ustavila v Marijinem svetišču in pri knežjem prestolu pa v Solidarnosti v Tinjah ter si ogledala zanimivosti Libelič: kostnico, muzej koroškega plebiscita, črno kuhinjo in muzej kmečkega orodja. Ogled Libelič je pripravila dravogradska zbornica; gostitelji so bili nadvse zgovorni in prepričljivi. Vredni posnemanja.

Jago

ročno izdelavo knjig; nekateri so si pod njenim vodstvom sami izdelali knjigo.

Marija Urbas pa je s skupino otrok demonstrirala osnove kaligrafije (lepopisja), predstavila vrste pisave, pisalnih pripomočkov in možnosti učenja različnih pisav.

Nekateri pa so sejem izkoristili še za obisk prenovljene knjižnice, v kateri sta bili razstavi mineralov (postavljena v počastitev Dneva zemlje 22. aprila) in razstava bibliofilskih ter faksimiliranih izdaj knjig (postavljena ob svetovnem in slovenskem dnevu knjige).

Prireditve je obiskalo precej ljudi, predvsem družin, kar je zelo razveseljivo. Na obrazih je bilo zaznati zadovoljstvo, saj se je vsakdo česa naučil; nekateri so se oskrbeli tudi s poceni knjigami.

Skratka, koliko lepega že na ploščadi pred knjižnico. In če samo pomislimo, za kolikere kulturne prireditve bi se dala uporabiti ta ploščad, ki sicer kliče k prenovi, kolikero radosti bi še bilo na parkovno urejenem otroškem igrišču z dodatnimi igrali in na bolj urejenem košarkarskem igrišču. Da o nujnosti po bolj kulturni notranjsčini Narodnega doma niti ne govorimo.

Gvido Komar

Majske muzikalije

Najprej v Rovtah

Maj – mesec mladosti in radosti vzbuja v človeku posebno radostno vzdušje, še posebej, če prislunke prijetni besedi in uho božajočim zvokom. Tako je bilo tistega nedeljskega majskega dne, 15. maja, v domu krajanov v Rovtah, ko so se zgodile Majske muzikalije, ki so se uresničile ob pomoči KD Žarek Rovte, OŠ Rovte, GŠ Logatec in logaške občine.

Kakih 130 mladih grl in spretnih rok je ta večer ponesla poslušalce v prečudoviti svet glasbe. Prekaljeni mojstri – dirigenti: Primož Malavašič, Marjan Grdadolnik in Mihaela Gostiša so dokazali svoje mojstrstvo, saj sta pod njihovim vodstvom ubrano petje in igranje gotovo navdušila še tako neobčutljivega poslušalca.

Uvod v majski večer je pripadal Simfoničnemu orkestru GŠ Logatec in njegovemu imenitnemu dirigentu Marjanu Grdadolniku. Kako odlični so bili. Nato so med bučnim aplavzom stopili na oder mladi pevci – kakih 90 jih je bilo. In o čem mladi najraje pojejo? Seveda, o ljubezni, ki daje človeku moč, in iz katere se vse rojeva. Pod vodstvom Mihaela Gostiša in Primoža Malavašiča so združeni zbori mladih OŠ Rovte, PZ sv. Nikolaja in Ženski zbor KUD Podlipa-Smrečje prižigali iskrice zadovoljstva v očeh zadovoljnih poslušalcev.

Vrhunec večera pa smo doživeli, ko se je zbor pridružil orkestru. Zdelo se je, da tudi zavese plapolajo v ritmu nežnih zvokov z nepozabnega Titanika. Z roko v roki smo zaključili prečudoviti večer. Za trenutek smo res postali eno – združeni v prijateljstvu in ljubezni. Kar nismo mogli vstati s sedežev, zato so nam zborovodje in dirigent naše navdušenje poplačali s ponovitvijo nepozabne My heart will go on.

Metka Bogataj

Potem še v Logatcu

»Naj vas ubrani zvoki popeljejo v čudovit majski večer«, je bila želja več kot sto šestdesetih mladih, ki so na nedeljski večer, 22. maja, povabili na Muzikalije vse, ki jim je blizu glasba pevskih zborov in simfoničnega orkestra. Where the black hawks soars, Intermezzo sinfonico, Scenes from the Carmen suite in Slovanski ples št. 8 so bile skladbe, s katerimi so se predstavili mladi simfoniki Glasbene šole Logatec pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika.

Med glasnim aplavzom so oder prepustili pevcem treh zborov – Mladinski pevski zbor OŠ Rovte pod vodstvom Mihaela Gostiša, Mladinski pevski zbor sv. Nikolaja pod vodstvom Marjana Grdadolnika in Ženski cerkveni pevski zbor KUD Podlipa-

In se je maj glasbeno razcvetel.

Foto: M. Logar

Smrečje pod vodstvom Primoža Malavašiča. Za tisti majski večer so bile prav dobrodošle skladbe Ti si moja ljubezen, Didn't my Lord deliver Daniel, Hallelujah! Praise the Lamb in Dan ljubezni.

V tretjem delu koncerta pa se je zborom pridružil še orkester in skupaj so zapeli ter zaigrali: Jesus bliebet meine

freude, Polovske plesce, Barcarolo, My heart will go on in Z roko v roki.

Čudovit glasbeni dogodek, z rahlo grenkim priokusom ob pogledu na množico praznih stolov, ki so v veliki športni dvorani zaman čakali na obiskovalce; morda je bilo udobneje pred TV ekran.

NevMav

Nova glasbena dvorana – za nove vzpodbude

Prijeten poznopopoldanski petkov dan se je že prevešal v večer, ko smo se nekateri Rovtarji in povabljeni gostje zbrali v lično prenovljenem prostoru bivšega obrata Alpine k otvoritvi dvorane za potrebe glasbene šole in knjižnice v Rovtah. Mogoče bo kdo rekel: malenkost. Vendar je za nas in naš kraj to kar vzpodbudna pridobitev.

Ob otvoritveni slovesnosti smo najprej prisluhnili pozdravnim besedam ravnatelja Glasbene šole Logatec Primoža Malavašiča, ki je poudaril, da bodo odslej rovtarski glasbeniki lahko večkrat nastopali pred domačim občinstvom, ljubitelji knjig pa bodo lahko prirejali srečanja s pesniki in pisatelji v bolj primernem prostoru, kot je knjižnica, ki je večkrat pretesna za vse obiskovalce. Zahvalil se je vsem, ki so na kakršenkoli način omogočili obnovo tega prostora. – Predstavnik občine Logatec je prerezal trak, temu pa je sledil kratek literarno glasbeni večer. Mladi povezovalac nas je popeljal skozi mavrične verze pesnice Bojane Levinger. Prav tako kot barve v

pesmih so se prepletali ubrani zvoki, ki so jih iz svojih instrumentov izvajali mladi rovtarski glasbeniki, ki se lahko že skoraj celo šolsko leto kalijo tudi v domačih prostorih. Odrasli so občudovali njihovo spretnost in talent, mlajši pa so že ugibali, kateri instrument bi radi igrali. Večer je sklenil Simfonični orkester Rovte pod vodstvom domačina, profesorja Janeza Trevna, ki je upravičeno požel največji aplavz.

Upajmo, da bo nova dvorana v prihodnje še večkrat privabila čim širši krog ljudi, ki jim je kaj do narodove omike.

Metka Bogataj

Logaške, glasilo občine Logatec;
izdajatelj Občinski svet občine Logatec;
odgovorni urednik Marcel Štefančič;
grafična zasnova Goran Rupnik; tisk:
Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada
3600 izvodov. Naslov uredništva:
Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec;
telefon ob sredah od 10. do 12. ure (01)
7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail:
logaske@logatec.si

»Notranjska« med cerkniškimi jubilanti

Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska« se je dostojno predstavil pod oboki cerkve sv. Bolfenka v Zelšah

»Notranjsko« je zadnjo majsko nedeljo povabil v goste cerkniški Moški pevski zbor Tabor, ki je želel s koncertom, na katerem je sodeloval tudi okrnjeni oktet Kres (prav tako iz Cerknice), počastiti svojo 35-letnico prepevanja.

Jubilant je pod vodstvom neumornega zborovodje in plodovitega skladatelja Janeza Kranjca začel in sklenil koncertni spored. Predstavil se je kot zrel zbor, ki rad sega po narodnih priredbah in sploh po skladbah, ki so blizu ljudskemu občutju; s posebnim navdušenjem se pevci lotevajo opusa svojega zborovodje, čigar troje (narodno in duhovno osrčujočih) skladb Nazaj pa jih ni, Triglavsko Marija – ave in Slovenija moja dežela je sprožilo silne odobravalne aplavze. Glasovna ubranost je bila dokaj uglajena, dinamika prožna; posebna kakovost se oglašala iz zvenceh tenorskih in mehkih basovskih leg.

Dovolj samozavestno je napovedal svojo petletnico oktet Kres, ki mu daje svojevrstno živost umetniški vodja Jože Oblak; ta se je temperamentno in prefinjeno solistično izpel ob ruski Tari bari.

Kar razsežen del koncerta so odmerili »Notranjski«: sedem skladb, ki jih je prefinjeni zborovodja Janez Gostiša odbral z občutkom pravišnje mere od lahkotnejše Večernice, prek zahtevnejše Signore delle Cime in nekoliko sproščenejšie Liepe Rože k solistično prevzemajoči Panis Angelicus (s profesionalno vokalno razsežnostjo Katje Bajec) in k nekako nenadejajočemu se vrhuncu z Večerno pesmijo; od tod z rahlo retardacijo k skladbi Sonce že zahaja do prekipevajočega Znamenja, ki velja za neke

Zadovoljstvo zborovodje pove skoraj vse.

vrste razpoznavno znamko zbora in solistično težkoprekosljivost Erike. Vse je bilo dobro, in še več; bilo je vznemirljivo.

Lepo in kakovostno petje tega večera z obiljem muzikalnih nadihov je poslušastvo navduševalo vse do konca, ko je moral jubilar priložiti še dodatek; oglasile so se gromoglasno regljajoče Žabe.

Vsega je bilo; tudi za iskrene čestitke in prijazne zahvale.

Artemis

Majsko branje sredi Grajskega parka

Pod mogočnimi z rahlim zelenjem obdanimi drevesi na prelep majski večer se je 25. majnika bralo o pomladi, o smehu, veselju, o zeleni in rumeni sreči, o sreči nasploh, o ljubezni... Vmes pa se je poslušalo nežne zvoke; vibrafon je nadvse vibrato zvenel Matjažu Albrehtu; klavirske zvoke pa je izvajal Klemen Golner.

Pred publiko, željno literarnih dogodivščin, so s pesmimi o cvetoči in brsteči pomladi nastopili člani Literarnega društva Zeleni oblaki: Ana Balantič, Barbara Bezek Rot, Lili Kavčič, Francka Čuk, Bojana Levinger, Nada Kržan, Marcel Štefančič, Darja Merlak, Branka Novak. Razgalili so svojo dušo in srce. Svoje stvaritve so odprli znanim in neznanim poslušalcem, jim podarili del sebe, svojih občutenj sreče, veselja in ljubezni – iskreno in globoko. Svojevrstno pa sta se ob koncu pesniškega popotovanja predstavila še Kaja Pregrat s kratko prozo – Smrt čistilke – in Tine Vučko z lastnimi prevodi iz latinske literature.

Večer sredi drobnih zibeljčkov, rdečih jagod in žlahtnih izpovedi je tenkočutno povezovala Anja Sedej.

NevMa

GLASBENA ŠOLA LOGATEC
razglaš

ODPRODAJO

**dveh rabljenih pianinov
ruskega izdelovalca Belarus,
enega rabljenega pianina
nemškega izdelovalca Ronisch.**

Cena posameznega pianina je **36.000 SIT**
(ddv je že vključen).

Vloge za nakup pošljite najkasneje do 30.
junija na naslov:

Glasbena šola Logatec,
Notranjska cesta 4, 1370 Logatec

Vojni muzej Logatec

Ogledi ob sobotah in nedeljah
od 10. do 18. ure; med tednom
po dogovoru.

Informacije: Janez Švajncar,
tel.: 01 7542 790.

Keramična delavnica,

vaški muzej in galerija Laze
Ogled stalne razstave starih predmetov in
fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika
po dogovoru.

– Informacije: KŠD Laze, Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

Dekanijsko pevsko srečanje

V Borovnici je zadnjo majsko nedeljo prepevalo okrog dvesto otrok in mladih na srečanju cerkvenih otroških zborov vrhniške dekanije – Petja je bilo vsaj za raven revij šolskih zborov

Bi jih morali samo slišati - v združenem zboru!

Srečanje je začel domači zbor. Več kot trideset pevcev, med njimi sedem fantov (pohvalno!), je zapelo v ubranem dvoglasju dve skladbici starejših slovenskih skladateljev. Za njimi so zapeli Srčki iz župnije Podlipa. Prepričali so z lepimi dinamičnimi postopi enoglasnega petja. Vrhniški otroški zborček s petnajstimi pevskami je razgibal poslušalce z neverjetnim tempom skladb in poskočnostjo zborovodkinje. Plamen – otroški zbor iz Horjula, je nežno plaval ob spremljavi kitare in flavte; dvaindvajset jih je bilo, med njimi kar nekaj večjih deklet, kar se je odražalo v zvoku zbora. Otroški zborček župnije Bevke je v enotnih majicah Ognjišča sestavljalo osem mladink s četvero otrok. S svojo poskočnostjo so bili blizu vrhniškemu zboru. Morda tudi zaradi istega pianista, ki jih je spremljal. Iz župnije Šentjošt je prišlo 15 otrok ter štirje spremljevalci: flavtistka, organistka in dve violinistki. Glasovno zahtevnemu programu so pevci kar dobro sledili.

Zadnji štirje zbori so bili iz logaške občine dvajsetčlanski

zbor župnije Hotedršica. Dvoglasno petje sta spremljali Janja Nagode in Tina Dolenc. Iz župnije Gornji Logatec je pod vodstvom Nežke Tomazin in ob spremljavi organista Uroša Šemrova prepevalo nežno dvoglasje trinajstero otrok. Iz rovtarske župnije jih je bilo šestindvajset, med njimi pet fantov. Enoglasno, a ubrano so zapeli ob spremljavi flavtistke Darje Logar in zborovodkinje, obenem kitaristke Urške Logar. Zadnji je zapel štiriindvajsetčlanski zbor župnije Dolnji Logatec ob spremljavi organista Primoža Malavašiča in (tokrat) pod vodstvom Mihaele Gostiša.

Za konec so pevci vseh zborov družno zapeli dve Gačnikovi pesmi. Navdušenje in veselje do petja in življenja je preplavilo zbrane poslušalce. In ker navdušenju ni bilo konca, so mladi pevci še enkrat zapeli Marijino pesem in z nagovorom domačega župnika sklenili uradni del srečanja. Kasneje so se s starši bladili in krepčali v senci velikih dreves in sklepali nove prijateljske vezi.

Emga

Človek v Cerkvi in v družbi

Izkupiček letošnjega farnega dne za prenovo doma na Griču

Zadnja junijska nedelja bo vsak čas tu, z njo pa tudi tradicioabalni farni dan v Dolenjem Logatcu. Z letošnjim geslom »Človek v Cerkvi in družbi« želijo organizatorji povedati, da morata biti odgovornost in pobuda v javnem življenju tudi odraz krščanskih vrednot, prepletajočih se v enakopravnem dialogu z ljudmi drugačnih nazorov. O tem bo spregovorilo popoldansko omizje z dr. Dragom Ocvirkom, dr. Antonom Gosarjem, odvetnikom Damjanom Mihevcem in zakoncema Gerbenc. Glasbeni okvir bodo izoblikovali Nina Kompare, citrar Tomaž Plahutnik in Judita Kavčnik s

premljevalci. Kasneje bodo pobudo prevzeli muzikantje s plesnimi ritmi.

Prireditve ni pridobitne narave. Letošnji izkupiček od srečelova pa bo namenjen prenovi doma na Griču, kjer bodo urejeni prostori za potrebe Mladinskega centra. Zato se organizatorji tudi letos nadejajo velikodušja pri srečelovu, kot smo lahko slišali iz posebnih oznanil. – Nekako do zadnjega dne pred farno družabnostjo bodo prispevke zbirali v dolnjelogaškem župnišču.

mAŠ

Že 34. tek prijateljstva v Hotedršici

Športno društvo Hotredršica je 21. maja organiziralo tradicionalni že 34. tek prijateljstva – letos preko 400 prijavljenih tekmovalk in tekmovalcev.

Nevšečno je bilo le to, da je bil istega dne organiziran tek v Radencih, ki je predvsem v članskih vrstah redčil vrste kakovostnih tekačic in tekačev. – Po uvodnem pozdravu predsednika KS Hotedršica Stanislava Nagodeta so ob 14. uri startale kategorije deklic in dečkov na progah dolgih 300, 600, 1200 in 1500 m. Ob 17. uri pa so startale ženske na 7000 m v petih kategorijah, moški pa na 13.000 m v desetih kategorijah. – Že kar tradicionalna je tudi organizacija 8000 m dolgega pohoda za ostale udeležence prireditve z ogledom zanimivosti Hotedršice in cerkve sv. Barbare na Ravniku.

Absolutno zmago pri žeskah je dosegla Tanja Žakelj z Ledin, drugo in tretje mesto pa Mateja Kosovelj in Lucija Krkoč iz Športnega društva Nanos. Pri moških na 13 km je absolutno zmago dosegel že lanski zmagovalec Mitja Kosovelj iz Kobarida, sledila pa sta mu Jože Petkovšek iz TSK Valkarton ter lani prav tako tretji Uroš Vodopivec iz Športnega društva Nanos. – Po razglasitvi rezultatov, podelitvi priznanj in medalj je vsak od tekmovalcev prejel še praktične nagrade sponzorjev in donatorjev.

Športno društvo Hotedršica kot organizator tega teka vedno zelo dobro poskrbi tako za počutje tekmovalcev in številnih

Več kot 400 je bilo vseh na štartu.

obiskovalcev prireditve. Kot je povedal predsednik Bogdan Bošnjak, že mislijo na naslednji tek. Hkrati pa se iskreno zahvaljujejo vsem, ki so bili pripravljeni marsikaj postoriti ali darovati za izvedbo prireditve.

S. Nagode

Skupna zmaga in prehodni pokal logaškimi obrtnikom

V Zapolju se je na 22. športnih igrah območnih obrtnih združenj Notranjske in Primorske zbralo blizu 400 tekmovalk in tekmovalcev iz 11 območnih zbornic: Vrhnika, Logatec, Cerknica, Postojna, Idrija, Tolmin, Nova Gorica, Ajdovščina, Sežana, Koper in Izola – Spopad v 14 disciplinah

Tekme so se zvečine odvijale v GRC Zapolje in ob njem, in sicer: v namiznem tenisu, med dvema ognjema, pikadu, kvartanju in malem nogometu ter tenisu. Balinarji so bližali in zbijali na Balinčku, košarkarji so se v trojkah merili pred Narodnim domom, tenisači so vihteli loparje tudi za gradom, kjer so se na sosednjem igrišču merili boste tekmovalke in tekmovalci v odbojki na mivki. Vleka vrvi – nekako najbolj atraktivna disciplina teh iger – pa se je pozno popoldne spet umestila na osrednje prizorišče pred GRC. –

Zbrane je na otvoritvi najprej nagovoril Edvard Šinkovec,

predsednik logaške Območne zbornice, ki je priredila letošnje igre. Za njim sta tekmovalce pozdravila podpredsednik Obrtne zbornice Slovenije Viktor Barlič in logaški župan Janez Nagode.

Nehvaležno je ocenjevati lastno delo. A naj le zapišemo, da je organizatorjem kar precej navzočih izreklo besede prijazne zahvale in pohvale za dobro pripravljene igre. Vodja tekmovanja Dušan Jerina, ki mu je bil Peter Petrovčič v izdatno pomoč, in predsednik zbornice so opravili res obsežno in usklajevalno zahtevno delo, da je bilo vse pripravljeno, kot mora biti. K temu je precej pripomoglo dejstvo, da je v novi industrijsko obrtni coni v Logatcu tudi objekt GRC, ki je omogočil izvedbo več kot polovice tekmovanj na enem mestu, in pa podjetje TGM Žakelj, ki je poskrbelo za raznoliko in okusno hrano. O takšnih možnostih pred nekaj meseci nismo mogli niti sanjati.

Organizacijski trud pa je bil poplačan še s tekmovalnim uspehom domačinov. Tretje mesto so v skupni razvrstitvi osvojili Tolminci, drugo lanski zmagovalci Novogoričani, skupna zmaga s prehodnim pokalom pa je pripadla Logatčanom, ki so zmagali v pikadu in kvartanju, zasedli 2. mesto v malem nogometu, namiznem tenisu (ž), odbojki na mivki (ž), vleki vrvi in v tekmovanju med dvema ognjema ter bili tretji v balinanju in odbojki (m). Osvojili so še dve četrti in dve peti mesti.

Večina udeležencev se je po večerji in podelitvi pokalov, ki jo je iznajdljivo spretno in slikovito izpeljal Janez Podjed, zadržala na družabnem srečanju ob zvokih Notranjcev.

Triindvajsete igre bodo prihodnje leto v Postojni.

Janez Gostiša

Tik pred spopadom.

Foto: A. Korenč.

Zlato in bron logaškim kegljačicam

V Ravnah na Koroškem je bilo 7. maja državno prvenstvo invalidov ZDIS v kegljanju. Državnega prvenstva so se lahko udeležili le tisti invalidi, ki so na območnem tekmovanju dosegli normo – 470 kegljev.

Zmagovita trojka.

Več kot odlično so se na tem državnem prvenstvu odrezale članice logaškega Društva invalidov. Olga Mihevc je s 499 podrtimi keglji osvojila naslov državne prvakinja in zlato medaljo v kegljanju me invalidkami. Bronasto medaljo pa je pripadlo prav tako naši Ivi Jugovac za podrtih 483 kegljev; le za en kegelj jo je prehitela s srebrno medaljo Jožica Ule iz Cerknice.

Besedilo in foto: France Brus

Hana Šebalj – državna prvakinja v karateju

V nedeljo, 24. aprila, je Karate akademija Pantera nastopila na državnem prvenstvu v tradicionalnem karateju v okviru Slovenske zveze tradicionalnega karateja (SZTK) v športni dvorani v Železnikih s štirimi tekmovalci: Domen Novak, Marko Novak, Hana Šebalj ter Petra Rančov. Dosegli so več kot odlične rezultate, saj se je **Hana Šebalj** v disciplini kate posamično – mlajše deklice uvrstila na **1. mesto** in tako postala državna prvakinja za leto 2005. Odlične rezultate so dosegli tudi ostali naši tekmovalci: **Petra Rančov** v disciplini kate posamično – mlajše deklice odlično **2. mesto** ter **Marko Novak** v disciplini kate posamično – mlajši dečki **2. mesto**.

Pantera organizira 25. junija dvodnevni izlet v Gardaland, namenjen članom, njihovim staršem, sorodnikom, prijateljem in drugim. Od 25. do 31. julija pa bo organizirana na morju poletna šola karateja in športnih aktivnosti, zato vabim vse prijatelje karateja, športa ter dobre volje, da se pridružijo Panteri. Vse dodatne informacije o vpisu v šolo karateja, o izletu v Gardaland ter poletni šoli lahko dobite na

GSM: 031/641-200 ali na e-mailu: **boris.pecek1@siol.net**.

Boris Peček 3. dan

Hana na najvišji stopnički.

Nizajo se zmagoslavja

Finale ekipnega regijskega prvenstva MRNTZ – Ljubljana

Tisti, ki spremljajo delo NTK Logatec, vedo, da tekmovalci redno poskrbijo za kak izjemen uspeh. Med 13. in 15. majem so se tekmovalci imenitno oddolžili prijateljem kluba.

Na Regijskem ekipnem finalu 13. maja so bile logaške kadetkinje, ki že tako in atako razvijajo našo športno javnost, zmagovalke, mlajše kadetkinje pa so z drugim mestom sledile starejšim vzornicam: **1. mesto kadetkinje NTK Logatec 2: Smiljanič, Novak, Verđinek; 2. mesto kadetkinje NTK Logatec 1: Lazar, Zupančič, Gutnik, Špruk.**

Celo kadeti NTK Logatec 2 so kar presenetili s **1. mestom: Kek, Žigon, Bončina**. Nekoliko slabše je šlo le mlajšim kadetom NTK Logatec 1 z **8. mestom: Vrabl, Kadirič, Gutnik, Černigoj.**

2. TOP turnir Slovenije

Uspehi so se nadaljevali tudi 15. maja na domačem terenu, vendar v drugačni konkurenci. NTK Logatec je tega dne organiziral v dvorani Gostinsko rekreacijskega centra Zapolje 2. TOP turnir Slovenije za kadete in kadetkinje; med temi je nastopilo 6 domačih igralcev: štiri kadetkinje in dva kadeta. Med kadetkinjami so se uvrstile: iz 1. skupine: **5. mesto Ana Verđinek**, iz 2. skupine: **1. mesto Sanja Smiljanič**, iz 2. skupine: **7. mesto Tamara Novak**, iz 3. skupine: **3. mesto Lea Lazar**; med kadeti pa iz 3. skupine: **5. mesto Blaž Bončina**, **7. mesto Andrej Kek.**

5. Mednarodni turnir ALPE ADRIA

V zamejskem Zgoniku (na Tržaškem) je na mednarodnem turnirju Alpe Adria 28. maja nastopilo 92 igralcev iz Italije, Avstrije, Hrvaške in Slovenije. Logaške tekmovalke so dosegle zelo ugledne uvrstitve: **3. mesto Nina Špruk** med mladinkami do 18 let in **3. mesto Ana Verđinek** med kadetkinjami do 15 let. S tem turnirjem so se zaključila namiznoteniška tekmovanja v okviru mednarodne športne zveze ALPE ADRIA za sezono 2004/05. V skupni razvrstitvi so se logaški namiznoteniški igralci in igralke uspešno izkazali, še posebej s **1. mestom Ane Verđinek**, in Sanje Smiljanič – kadetkinje do 15 let ter z **2. mestom Nine Špruk** – mladinke do 18 let.

Po finalu mednarodnega turnirja Alpe-Adria.

1. TOP Slovenije za mlajše kadete in kadetkinje

NTK Logatec je 29. maja v GRC Zapolje organiziral 1. TOP Slovenije za mlajše kadete in kadetkinje, na katerem so med najboljšimi v Sloveniji nastopili tudi naši dve igralci in dva igralca, ki so dosegli naslednje rezultate: **1. mesto Nina Zupančič** – 2. skupina, **1. mesto Katja Gutnik** – 3. skupina ter **1. mesto Miha Žigon** – 3. skupina in **5. mesto Blaž Bončina** – 1. skupina

Janez Bončina

Na Starem taboru sredi Krasa

Pod vodstvom Jerneja Rusa se je večja skupina logaških planincev odpeljala 27. aprila do Povirja na Krasu (401 m).

Od tod dalje so se napotili po markirani in kolovozni poti po Krasu, od koder se je odpiral pogled proti Nanosu in Vremščici. Kmalu so ugledali še kake pol ure oddaljeni Stari tabor; pot se je neopazno vzpenjala na travnato jaso, nato do neporaščenega skalnatega vrha, ki je ponujal razgled na Kras in na Kokoško nad Lipico. Slabši je bil razgled proti Ajdovščini, antenskemu stolpu nad Trstom, proti Trstelju, Čavnu, Nanosu in Snežniku.

Na vrhu Starega tabora (603 m) je stala utrdba, sestavni del ilirsko-keltskega limesa, zgrajen zaradi vdiranja rimskih legij iz Trsta. Že ob prihodu naših prednikov so bile tod samo še razvaline.

Po daljšem okrepčilnem počitku so se planinci, med njimi tudi štirje mlajši osnovnošolci, napotili proti Vilenici, oddaljeni kako poldrugo uro hoda. Vilenica velja za najstarejšo turistično jamo v Evropi, vendar si je planinci to pot niso ogledali, ker jamo odprajo šele popoldne, njim pa se je mudilo do Povrja, od koder so se odpeljali v Žirje na ogled miniaturne etnološke

Vrh Starega tabora.

Foto: M. Petkovšek

preteklosti – domača in umetna obrt, unikatni ročni izdelki iz lesa Janka Samsa, ki ima doma tudi svoj muzej, kjer razstavlja svoje izdelke: vozove, sani, vinske preše – vse v razmru 1:7 – pa tudi slike, žgane v

lesu. Prijazni lastnik je pokazal tudi delavnico, kjer pripravlja maketo voza po predlogi Jerneja Rusa.

Potem ko so si pogasili žejo v Štorjah, so se prepevajoč odpeljali domov.

Marinka Petkovšek

Srebrni Robert Žigon

Soboto, 17. maja, je Društvo invalidov z Vrhnike v počastitev občinskega praznika organiziralo v Močilniku tekmovanje v pikadu za posameznike. Tekmovanja se je udeležilo 85 tekmovalcev in tekmovalk iz trinajstih društev delovnih invalidov iz vse Slovenije.

Prvi z desne Robert Žigon, dobitnik srebrne medalje.

Ženske, bilo jih je 37, so tekmoval v svoji skupini. Med njimi ni bilo logaških predstavnic, ki so imele to pot še druge obveznosti; so pa bile večkrat prav v pikadu med najboljše uvrščenimi. Pri ženskah je zmagala domačinka Zofija Petrič, druga je bila Dušanka Godec iz Trbovelj, tretje mesto pa je pripadalo Ivici Šolar iz MDI Radovljica-Bled.

V moški kategoriji se je 48 moških trudilo zadeti največkrat v sredino tarče. Med njimi je tekmovala tudi četverica iz logaškega društva: Friderik Cuznar, Franc Klavžar, Darko Bajser in Robert Žigon, ki je osvojil srebrno medaljo; zlata je pripadala Edvardu Srebrnjaku iz Litije, bronasta pa Andreju Zorču MDI Krn iz Tolmina.

Besedilo in foto: France Brus

Balinarke druge, balinarji tretji

Moška in ženska balinarska ekipa Društva invalidov Logatec sta se 22. maja udeležili območnega tekmovanja v balinanju v Ilirski Bistrici. Tekmovanje je štelo tudi za kvalifikacije za udeležbo četvork na državnem prvenstvu.

Med spopadom logaške z bistriško ekipo.

Med sedmimi ženskimi ekipami so logaške balinarke osvojile drugo mesto; do prvega mesta sta jim zmanjkali bori dve točki. Moška izbrana vrsta se je med sedmimi sodelujočimi društvi na turnirju uvrstila na tretje mesto.

Besedilo in foto: France Brus

Po poteh slovenske Čičarije

Večja skupina planincev se je 15. maja pod vodstvom Alenke Mrak odpravila z Oblakovim avtobusom na lažji planinski pohod – del Poti Istrskega odreda Slavniki-Žabnik. V Obrovem so zavili desno proti Zagradi pri Golcu v Matarskem podolju, dolgem 25 km, širokem 2 do 3 km; površ suho, spodaj pa prevotljeno s stoterimi jamami.

Iz Zagrada so odšli po planinski poti proti robu Žabniške planote. Ob poti vse polno cvetočih narcis in potonk v popju. Šele junija rdijo kranjske in brstične lilije ter ilirski mečki. Kmalu so uzrli manjši kal – izvir Ribnika, kjer je svet poraščen z brinjem in bori; do Vodic se zaradi meje s Hrvaško ni dalo. So se pa tam oddahnili in okrepčali. Od tod so se napotili na Žabnik-Ostrič, ošiljen travnat razgledni vrh nad Matarskim podoljem. Nadaljnja pot se je razprostirala prek gozdne jase in razdrapanega kamnito poraščenega grebena do prevala med Razsušico in Medvižico (1081 m). S skalnega vrha so razgled kazile megle in deževni oblaki. Medvižica je kamnita in bogata kraških pojavov (žlebičje, škraplje, ponvice...), strma z vseh strani; vzpon nanjo terja kar nekaj lažjega plezanja, zaradi česar je potrebno toliko več previdnosti pri sestopu.

Od tod se je pot nekoliko spuščala, v nekaj serpentinah pa se je

Z razglednega Žabnika.

Foto: M. Petkovšek

dvignila do poraščenega grebena med skalovjem in bukovjem. Kmalu so planinci stopili iz gozda na kamniti greben Razsušice (1082 m), najvišji vrh slovenske Čičarije (imenovani po Čičih-uskokih, živečih med tržaškim Krasom in Reko; najvišji vrh Čičarije je Učka nad Kvarnerskim zalivom), koder teče meja s Hrvaško in od koder je slabši razgled kot s Slavnika. Na vrhu s

triangulacijskim znamenjem valjaste oblike so se okrepčali z opoldansko malico.

Kasneje so se pohodniki spustili proti Zagradi in tu sklenili štiriurno krožno pot, na kateri so uživali v lepotah manj znanega dela Slovenije. Pred dežjem so še pravočasno prispeli do avtobusa, s katerim so se odpeljali proti domu.

Marinka Petkovšek

Dan med notranjskimi planinci

Janez Slabe, dobitnik priznanja Planinske zveze Slovenije

Planinsko društvo Logatec je 22. maja organiziralo srečanje planincev Notranjske. Slavko in Marinka Kozamernik sta pred Krpanom izrekla dobrodošlico zbranim, zlasti gostom iz sosednjih društev. Na Kalcah je bilo nato zbranih kakih 100

pohodnikov, ki jim je Janez Slabe po dobrodošlici predstavil pešpot proti Hrušici prek Vodic do Lanišča, kjer je kasneje predstavil davnino teh krajev in nekatere ondote najdbe: sekiro, denar in prstan.

Sredi sončnega dneva so dospeli

do Planinskega doma »Cajnar« v Novem Svetu. V kulturnem programu, ki ga je povezovala tajnica društva Kozamernikova, je prisotne pozdravil župan Janez Nagode, nadalje sta udeležence nagovorila še predsednica Mrakova in predsednik meddruštvenega odbora Notranjske Marko Goršič. Predsednik Planinske zveze Slovenije Franc Ekar pa je po vzpodbudnem nagovoru podelil priznanje Planinske zveze Janezu Slabetu. Nato so se predstavili Mešani pevski zbor pod vodstvom Lovreta Groma, glasbenici Katja Albreht in Patricija ter člani Plesnega kluba M z Vrhnike. V Planinskem domu je Gregor Dolenc razstavil zbirko starih radijskih sprejemnikov.

Med veselim razpoloženjem ob harmoniki Janeza Koprivška je teknil imenitni golaž; razživel pa se je tudi srečelov. – Prijazno in navdušujoče srečanje; ob letu osorej – na svidenje – pri Svetem Vidu nad Cerknico.

Med nagovorom Franca Ekarja, predsednika PZS.

Foto: M. Petkovšek

Marinka Petkovšek

In Smradek je imenitno zadišal

Uspehi dramskih skupin na Osnovni šoli Tabor se pa kar vrstijo

Na OŠ Tabor se vsako leto lahko veselimo novih gledaliških uspehov. Število otrok vseh starosti, ki želijo igrati na odru, narašča. Z njimi delajo mentorice z nenehnimi ustvarjalnimi idejami na osrednji šoli pa tudi na obeh podružnicah.

V Rovtarskih Žibršah pripravijo vsako leto najmanj dve predstavi. Anica Žakelj mojstrsko vodi najmlajše čez prve igralske čeri. Tudi v Hotedršici, kjer je v tem šolskem letu prevzela mentorstvo dramske skupine Darja Merlak, vsako leto pripravljajo predstave ob različnih priložnostih. S svojim izvirnim in sodobnim pristopom je Darja pridobila otroke in z njimi najprej uprizorila igrice Pastirci, za območno srečanje gledaliških skupin pa je skupaj z otroki napisala scenarij za »impro« predstavo Jure Slivko v dvojini. Predstava je navdušila tudi strokovno spremljevalko Simono Zorc Ramovš, ki jo je izbrala za nastop na Medobmočnem srečanju gledaliških skupin osrednje slovenske regije v Kočevju.

Darja Merlak pa je skupaj z mentoricama Božo Nagode in Miro Lapanje Prinčič na centralni šoli Tabor postavila na oder tudi zahtevno dramsko besedilo S. Makarovič Smradek. Predstavo so mentorice prijavile na festival otroških in mladinskih gledaliških skupin »Primadon«, ki jo že več let organizira založba Tuma v Ljubljani. Na izbirnih predstavitvah, kjer se je predstavilo kar

Veseli drugega mesta v Cankarjem domu.

Foto: B. Levinger

štirideset gledaliških skupin iz vse Slovenije, so aprila nastopili s kratkim prizorom. Niti pomislili niso, da bodo ocenjevalni žiriji tako všeč, da jih bo uvrstila celo na zaključno predstavitev, na katero se je uvrstilo le šest najboljših. – Naporno in trdo delo je torej rodilo sadove: 5. maja so ponosno nastopili s celotno predstavo na odru Cankarjevega doma v Ljubljani. V kategoriji mlajših gledaliških skupin so osvojili izvrstno drugo mesto in si za

nagrado prislužili ogled gledališke predstave Obuti maček v Špas teatru.

Dramska dejavnost na šoli Tabor postaja ena najbolj reprezentativnih dejavnosti. To pa je poleg izjemno ustvarjalnih mentoric in staršev, ki podpirajo svoje otroke, nedvomno tudi zasluga ravnatelja šole, ki na vse načine omogoča, da dramska dejavnost na šoli poteka brez nepotrebnih ovir.

Bojana Levinger

Srečanje mladih raziskovalcev notranjske regije

Letošnjega regijskega srečanja v Rovtahn so se 4. maja udeležili mladi raziskovalci z OŠ 8 talcev iz Logatca s tremi nalogami in z OŠ Rovte z eno nalogo. Koordinatorica tega srečanja je bila Magda Kunc, vzpodbujevalka raziskovalnih dejavnosti na gostiteljski šoli.

Vsaka letošnja raziskovalna naloga je bila nekaj posebnega. V Logatcu so raziskovali koledovanje (področje

etnologije), predstavili so različne poglede na gradnjo islamskega centra (sociološko področje); tretja naloga pa je bila s področja biologije. Domači raziskovalci pa so posegli na psihološko področje.

Srečanja so se poleg raziskovalcev, ravnateljice iz Logatca in mentoric udeležili tudi nekateri učitelji in učenci domače šole. Pogrešali pa smo svojega ravnatelja in vsaj kakšnega predstavnika katere druge šole. Po uspešni predstavitvi nalog so bila na vrsti vprašanja, na katera so raziskovalci dobro odgovarjali. Po končanem srečanju so bile vse naloge poslano »na višjo – državno raven«. Sledilo je mučno čakanje na rezultate, od katerih je bilo odvisno, katere naloge se bodo uvrstile na V. državno tekmovanje, ki ga je 3. junija organiziral ZOTKS v Murski Soboti.

In tja sta se uvrstili dve nalogi: Poklicna orientacija osmošolcev v mestnem in podeželskem naselju – avtorici Tina Kogovšek in Tanja Mivšek z mentorico Mišo Stržinar z OŠ Rovte. Avtorica druge izbrane naloge Vpliv vremena in temperature na aktivnost deževnikov pa je Mirjam Treven z mentorico Urško Peršin Mazi z OŠ »8 talcev«.

Obe nalogi mladih raziskovalk sta dosegli srebrno priznanje.

*Taja Žižek in Eva Petkovšek,
novin. kr. OŠ Rovte*

Mlada raziskovalna učenost.

Foto: L. Treven

Prvo regijsko tekmovanje – pravi praznik petja

Prvo regijsko tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov osrednje slovenske regije je bilo v Logatcu 13. maja – Pred tem so morali zbori izpričati ustrezno pevsko kakovost na občinskih in območnih revijah

Skupaj osemnajst zborov, več kot 650 vrlih pevčev in pevcev. Na dopoldanskem tekmovalnem koncertu so zapeli otroški zbori OŠ Antona Martina Slomška z Vrhnike, Glasbene šole Zagorje, iz OŠ Zbora odposlancev iz Kočevja, OŠ Šmartno, OŠ Brezovica, OŠ Stična, OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični ter dva iz logaške občine: iz OŠ Tabor in OŠ Rovte.

Na popoldanskem tekmovalnem koncertu pa so se predstavili mladinski zbori OŠ Gradec – Litija, Juventus Glasbene šole Zagorje, KD Trbovlje, OŠ Šmartno, OŠ heroja Janeza Hribarja iz Starega trga pri Ložu, OŠ Brezovica, Gimnazije Litija in še pevski zbor Vesna iz Zagorja ter dekliški pevski zbor Deorina iz Kočevja.

Pevski program je povezovala Mateja Perpar, zборе pa je poslušala žirija v sestavi: Majda Hauptman, mag. Dragica Žvar, Marko Vatovec.

Takšnega prepevanja v Logatcu že dolgo ni bilo. Toliko mladih grl, iz katerih so prihajali ubrani zvoki slovenskih ljudskih pesmi, umetnih slovenskih skladb in različnih tujih in domačih priredb. Vsak zbor se je predstavil z najboljšo izvedbo, žirija pa jih je strogo ocenjevala.

Na obeh razglasitvah je bilo izjemno vzdušje. Polna dvorana otrok in mladine; s pesmijo so pričakali rezultate, se jih veselili, vsakemu vzpodbudno ploskali. Zvečer, ob proglasitvi najboljšega mladinskega zbora (Gimnazija Litija pod vodstvom Helene Fojkar Zupančič) pa so sploh »poleteli«. Po dvorani so odmevali zvoki zmagovalnega zbora, mladi poslušalci so jih spremljali na nogah, z dvignjenimi in sklenjenimi rokami, lučkami in solznimi očmi. – Od naših zborov je otroški zbor šole iz Rovt prejel priznanje za sodelovanje, **zbor šole Tabor pa bronasto priznanje** za svoj dosežek. Nepopisno vzdušje. Takega dvorana Narodnega doma verjetno še ni doživela.

Po besedah nastopajočih in obiskovalcev je k vsemu temu zanosu pripomogla tudi odlična in brezhibna organizacija območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, ki je z mladimi hostesami, učenkami OŠ Tabor, prispevala največji delež k prijetnemu počutju in domačnosti v Narodnem domu. Kamenček k temu mozaiku uspeha prireditve pa so dodali tudi drugi sodelavci:

Zlato priznanje za gimnazijski zbor iz Litije.

Foto: D. Malavašič

hišnik Vojko Podržaj, delavke Kmetijsko gozdarske zadruge Logatec, direktorica Knjižnice Bibijana Mihevc in še mnogi drugi. Toliko mladih, prepevajočih, srečnih

in nasmejanih. To je bil praznik petja v Logatcu. Praznik otrok in mladine, ki ljubijo petje, ki si želijo tudi tekmovalne potrditve svojih glasbenih dosežkov.

NevMa

Vse do izjemnih uspehov

Letošnje šolsko leto ne bo na šoli Tabor zaznamovano samo z odprtjem lepih, novih prostorov in s praznovanjem 120-letnice šole – Spominjali se ga bomo tudi po izjemnih uspehih naših učenk, učencev, njihovih mentorjev in mentoric.

Udeležili smo se večine državnih tekmovanj na različnih področjih in skupaj osvojili kar 11 zlatih in 21 srebrnih priznanj. Osmošolka **Urša Petek** je prava rekorderka, saj je sama osvojila šest zlatih in dve srebrni priznanji, 3 zlata priznanja pa je osvojil osmošolec Žan Lukman. Janja Nagode, 8.r., in Jaka Dolenc, 7.r., pa sta osvojila vsak po eno zlato priznanje.

Izjemno uspešni smo bili tudi na kulturnem področju. Naši zbori so nas tudi letos razveseljevali s svojimi odmevnimi koncerti. Našemu otroškemu zboru si je edinemu med logaškimi uspelo na 1. regijskem tekmovanju uspelo pripeti bronasto priznanje. Odlično so delale tudi dramske skupine. Igrica Smradek se je uvrstila na imenitno 2. mesto na gledališkem festivalu Primadona, Jure Slivko v dvojini pa se je predstavil na medobmočnem srečanju v Kočevju. Sodelovali smo tudi na literarnem natečaju JSKD Logatec, in kar 13 nagrajencev od skupaj 24 jih je bilo iz naše šole.

Na športnem področju pa so nas najbolj razveseljevali uspešni atleti in atletinje, alpski smučarji in smučarji tekači.

Poleg zelo odmevne slovesnosti ob 120-letnici šole smo se ukvarjali tudi z drugimi projekti. Prav zdaj zaključujemo »Pozdrav Evropi«, junija pa se bosta končala projekta Kodeks in Tekmovanje za najboljši razred. Aprila pa smo zbrali kar 32 ton papirja.

Vsi se iskreno veselimo uspehov, ki so sad pridnega in trdega dela in dobrega sodelovanja vseh: učenk in učencev, njihovih staršev, učiteljic, učiteljev, drugih delavcev in vodstva šole, zunanjih sodelavcev in vseh, ki z naklonjenostjo spremljajo naše delo.

B. Levinger

Naša »zlata« Urša

Res ne vem, kateri od pridevnikov bi lahko še bolje predstavil našo letošnjo najuspešnejšo učenko, ki ne pozna ocene prav dobro, ki je neprekosljiva povsod, kjer se pojavi. Ja, to je naša »zlata« Urša. Kar s šestimi zlatimi priznanji in z dvema srebrnima je v skupni seštevek naše šole prispevala levji delež: zlato pri matematiki, fiziki, kemiji, zgodovini in na tekmovanju Spoznajmo sladkorno bolezen, pri slovenščini pa uvrstitev med diamantno zlato, kar pomeni, da je bila celo med desetimi najboljšimi iz vse Slovenije - Zaradi vseh teh izvrstnih rezultatov se je splečal tudi tale pogovor.

Si pričakovala kar šest zlatih priznanj in kako si se na tekmovanja sploh pripravljala?

Moram priznati, da jih toliko res nisem pričakovala, mogoče pri kemiji in zgodovini, ki sta se mi zdela najlažja. Ostala priznanja pa so bila tudi zame presenečenje. Na tekmovanja sem se pripravljala v glavnem v šoli pri dodatnem pouku, nekaj dni pred tekmovanjem pa sem vse skupaj predelala še sama doma.

Katero od teh področij pa ti je najljubše?

Bolj me privlači naravoslovje, najbolj kemija. Zanimajo pa me tudi tuji jeziki.

V redovalnici se ob tvojem imenu smejiyo same petice.

Kako ti to uspe? Kakšen je tvoj delovni dan?

Sploh se ne učim tako veliko, kot si najbrž mislite. V šoli pazljivo poslušam razlago, doma naredim nalogo, dlje časa pa se učim le, če se mi zdi, da bom vprašana, in pred kontrolko. Veliko se naučim tudi med odmori, ko ponavljamo snov skupaj s sošolkami.

Urša Petek, odličnjakinja, da malo takih.

Foto: P. Bezek

S čim pa se še ukvarjaš poleg šole?

Letos končujem šesti letnik flavte na glasbeni šoli, osmo leto prepevam v šolkem zboru, v prostem času pa zelo rada poslušam glasbo, berem kriminalke in pustolovske knjige, gledam televizijo in rolam.

Na koncu pa nam zaupaj, kje boš nadaljevala šolanje, kakšne želje imaš za prihodnost in kakšne spomine boš imela na osnovno šolo?

Upisala sem se na gimnazijo Vič, upam, da bom tudi tam uspešna in da bom lahko študirala tisto, kar bom želela. Na osnovno

šolo bom imela zelo lepe spomine. Nikoli ne bom pozabila zaključnega izleta v Gardaland; nestrpnost pa že čakam valetu.

Urši smo zaželeli vse najlepše. Prepričani smo, da bo tudi v prihodnosti v ponos in veselje svojim staršem in vsem, ki smo imeli to srečo, da smo se lahko osem let skupaj z njo veselili njenih uspehov.

B. Levinger

Da capo al fine

Da je vredno vztrajati od začetka do konca so tokrat pokazali na šoli Tabor, kjer so 21. junija pripravili še en odličen zaključni koncert otroškega in mladinskega petja. Naslov koncerta Da capo al fine pomeni v glasbenem jeziku od začetka do konca. Tako so se na koncertu zvrstili nadobudni glasbeniki šole Tabor od mlajših pa do starejših; priznanja pa so podelili tistim, ki v zboru vztrajajo že osem let.

Pevci Otroškega in Mladinskega pevskega zbora so sklenili še eno uspešno leto. Njihov zborovodja Zdravko Novak z zbora vztraja že celo vrsto let; letos se je obrestovalo zlasti pri otroškem zboru, ki je na medobmočnem tekmovanju prejel bronasto priznanje. Za tokratni koncert so pevci z zborovodjem pripravili in odpeli zanimiv ter pester izbor skladb. Bučni in dolgi aplavzi pa so bili dokaz, da so več kot zadovoljili poslušalce. Otroški pevski zbor je spremljala pianistka Gabrijela Nagode. Na koncertu pa so nastopili tudi glasbeniki, ki so pokazali pot glasbenika od začetkov prek prvih tekmovanj pa do profesionalnega ukvarjanja z glasbo.

Najprej se nam je predstavila hornistka Patricija Albreht, ki si je na letošnjem tekmovanju mladih glasbenikov prislužila zlato priznanje. Za njo nas je Jernej Gantar s trobento popeljal v svet trobil; z bronastim priznanjem se je odlično izkazal na tekmovanju mladih glasbenikov. Glasba veliko pomeni tudi Janji Nagode, ki se je odločila za nadaljevanje šolanja na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani. Kot gosta pa so pevci na koncert povabili še nekdanjega učenca, sedaj zelo uspešnega glasbenika flautista Matjaža Albrehta.

OŠ Tabor je na zborovskem področju vsako leto močnejša, vendar pa je za nove uspehe potrebno delo od začetka do konca – da capo al fine.

Manca Sedej

Planinski pohodi

Od petka, 17., do nedelje, 19. junija

Gorski Kotar

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 041 564 757 (Alenka Mrak)

Sobota, 25. maja

Voje

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 031 506 734 (Slavko Kozamernik)

Iz grozot koncentracijskih taborišč

Tudi četvero preživelih Slovencev, med njimi tudi Logatčan Mihael Kleč, najmlajši med preživelimi, na slovesnosti ob 60-letnici osvoboditve Buchenwalda; tja je 9. aprila z avtobusom odpotovalo iz Slovenije 22 udeležencev slovesnosti

Med 10. in 11. aprilom 1945 sta bili osvobojeni nemški koncentracijski taborišči v Buchenwaldu in Dori, ki jih je ob 60-letnici osvoboditve obiskala tudi četverica preživelih taboriščnikov iz Slovenije. Z avtobusom se je iz Slovenije v zgodnjih jutranjih urah s soboto, 9. aprila, odpeljalo 22 udeležencev slovesnosti. Na poti proti Münchnu in Nürnbergu do Erfurta, dolgi kakih 1000 km, je potnike spremljalo aprilsko vreme, tudi z močnim sneženjem. Prijetna vodnica Gabrijela je nizala zgodovinske in zemljepisne zanimivosti krajev, skozi katere so potovali. V Erfurt so dospeli ob sedmih zvečer in se nastanili v hotelu ob letališču.

Nekdanja taboriščnika Miha Kleč in Jože Bufolin pred spomenikom Goetheju in Schillerju v Weimaru.

Foto: M. Petkovšek

Naslednjega dne so se po zajtrku odpeljali v Weimar, že od davnega znano kulturno središče, ki so ga nacisti oskrnili s taboriščem neslavnega imena. V gledališču, kjer so nekoč premierno uprizorjali drame Goetheja in Schillerja je potekala slovesnost v počastitev 60. obletnice osvoboditve koncentracijskega taborišča Buchenwald. Pred spomenikom obeh velikih literatov so se udeleženci slovesnosti fotografirali. Dva preživela taboriščnika: Mihael Kleč, ki je kot 15-letnik preživel grozote Buchenwalda, in

taboriščnik s Tržaškega Jože Bufolin sta bila posebej fotografirana; zvečer je nemška televizija začela večerna poročila o dogodkih ob obletnici osvoboditve taborišč prav z njunim posnetkom.

Po slovesnosti in ogledu mesta so se udeleženci slovesnosti odpeljali v 10 km oddaljeni Buchenwald – Bukov gozd, kjer je bilo taborišče – »štirideset hektarov mraza in grozot«, kot je dejal v weimarskem gledališču nemški kancler Gerhard Schröder. Posebna komemoracija je bila ob enih popoldne na apelplatzu (taboriščno zborni mesto). Obiskovalcem so pred vhomom v taborišče, kjer je na vratih pisalo: »Vsakomur svoje«, delili vrtnice. Slovenski skupini sta se tu pridružili še generalna konzulka Grilova in veleposlanka Benčinova; skupaj z našimi taboriščniki so položili venec k spomeniku Jugoslavije, katere del je bila nekoč tudi Slovenija. Venec so kasneje položili še na ploščadi na nekdanjem apelplatzu pa tudi ob stolpu, v katerem bije veliki zvon v spomin in opomin. Slovesnosti se je udeležilo veliko ljudi; med udeleženci so našli kakih 500 nekdanjih taboriščnikov. – Taborišče so nacisti postavili leta 1937. V njem in v njegovih podružnicah se je zvrstilo četrto milijona jetnikov; konec vojne jih je pričakalo komaj kakih 56.000. Mnogi so postali žrtve prisilnega dela in medicinskih eksperimentov. – Po komemoraciji so si prisotni ogledali barake, spominski muzej s slikami in predmeti jetnikov, s slikami, ki so jih posneli Američani ob prihodu v taborišče. Pretresljivi so bili pogledi na krematorij z mučilnimi napravami in velikimi pečmi, ki so gorele noč in dan; v njih so sežgali prek 57.000 jetnikov. Osvoboditve, do katere so si organizirano pomagali tudi jetniki sami, je dočakalo le 21.000 taboriščnikov. Popoldne sta se konzulka in veleposlanka poslovili. Do večera je bilo dovolj časa za ogled Erfurta, tudi posebnega obrtniškega mostu, ki je oblikovan kot del ulice.

V ponedeljek so se po zajtrku odpeljali v Rosenstadt, kjer se jim je pridružil član zgodovinskega društva, ki jih je vodil po nekdanjem taborišču Dora. V novem učnem in dokumentarnem središču so na proslavi ob enajstih odkrili maketo taborišča. Po slovesnosti so si ogledali taborišče, krematorij, pred katerega so položili venec. Po pogostitvi so odšli na ogled podzemnega taborišča Dora, kjer so v 40 km prostranih rovih taboriščniki izdelovali rakete. Franc Svetic iz Ljubljane, preživeli taboriščnik Dore, je pripovedoval o svojem 7-mesečnem življenju in delu pod zemljo, pod strogo nemško komando. Po ogledu Dore so se vrnili v Rosenstadt, ki se pripravlja na pobratenje z Novo Gorico (mesti družji tudi vrtnica, ki jo ima Nova Gorica v svojem grbu, Rosenstadt (Rožno mesto) pa v svojem imenu). Z vodnikom zgodovinskega društva so si ogledali še mesto in staro cerkev sv. Bernarda, ki jo pravkar obnavljajo.

Kasneje so udeleženci slovesnosti obiskali tudi Nordhausen, kjer imajo urejen park s spomeniki iz držav, ki so imele tam taboriščne žrtve. Tudi tu so slovenski udeleženci položili venec.

Po zajtrku 12. aprila so se odpeljali proti domu; spotoma so se ustavili še v Dachavu. Položili so venec k spomeniku žrtvam tamkajšnjega taborišča. Logaški preživeli taboriščnik Miha je pripovedoval o dogodkih svojega tritedenskega bivanja v tem taborišču pred premestitvijo v Buchenwald. Taboriščniki so si morali na obleke prišiti posebne barvne znake, s katerimi so označevali vrsto jetnikov (politični zapornik, kriminalc...). Po ogledu taboriščnega muzeja so se po krajših postankih v večernih urah vrnili v domovino.

Marinka Petkovšek

ZAHVALA

Zapustila nas je draga mama

Ivana Peternel

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje in darovane sveče. Zahvaljujemo se Evi Tršar, osebju Zdravstvenega doma, družini Istenič in Mici Korenč, vsem sodelujočim pri pogrebni slovesnosti, pevcem za ganljivo petje, trobentarju, pogrebniemu zavodu Menard in gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vam za pomoč in podporo v težkih trenutkih.

Vsi njeni

ZAHVALA

Svojo življansko pot je v 91. letu starosti dopolnila
naša draga mama, babica in prababica

Frančiška Maček – Bscova mama

Žahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za tople besede sočutja in podpore, za izražena sožalja ter darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala gre osebju Zdravstvenega doma Logatec, posebno patronažni sestri Evi Tršar, gospodu župniku Janezu Komparetu za opravljeni obred, pogrebniemu zavodu Menard, družini Petrovčič iz Žibrš za pogrebni nagovor ter ženskemu pevskemu zboru za občuteno petje. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti mame, stare mame in prababice

Frančiška Bajc, roj. Rupnik

29.10.1912 – 2. 5. 2005

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Posebno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo obiskovali vseh 15 let na njenem novem domu v Idriji. Posebna zahvala tudi gospodu župniku za sveto mašo in lep pogrebni obred. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Menard in Komunalnemu podjetju Logatec za pogrebne storitve.

Hčerki Majda in Fani z družinama

ZAHVALA

*Ne vrtovi cvetja
ne oceani svečk
ne morejo zapolniti vrzeli,
ki je nastala za tabo.*

Brez slovesa je odšel naš

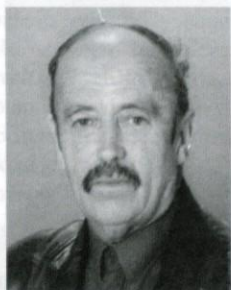
Darko Nagode

Vedno boš z nami, v srcih vseh, ki te imamo radi. Zahvaljujemo se vsem, ki ste se od njega poslovili, mu prižigate svečke, in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v tistih težkih trenutkih.

Anže, Katarina, oči, mami in Matjaž

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega dragega strica

Jože Gostiša

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancom za cvetje in sveče, za izrečeno sožalje ter vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvala, ne nazadnje, pevcem, župniku in vsem, ki so sodelovali pri žalnem slovesu.

Nečaki:

France, Ivica in Janez

Še na mnoga leta!

Letos mineva 20 let, kar je 24. julija skupščina občine Logatec podelila svoji nekdanji občanki dr. Pavli Jerini Lah naziv častne občanke zaradi njenega požrtvovalnega organiziranja partizanskih bolnišnic, v katerih je reševala življenja ranjenih in obolelih borcev v času narodno osvobodilnega boja, in zaradi njenega predanega dela na področju zdravstva in krvodajalstva v pojovnem času.

Jubilantka Pavla Jerina Lah.

Pavla Jerina Lah se je rodila v Borovnici 1915. leta. Mladost je reživila v Logatcu. Po medicinski diplomi v Zagrebu 1940 je kot zdravnica delala v ljubljanski bolnišnici. Od leta 1941 je aktivno sodelovala z OF. Od januarja 1944 do osvoboditve je bila v Trnovskem gozdu zdravnica in upravnica partizanske bolnišnice »Pavla«, poimenovane po njej. Po vojni je svoja osrednja prizadevanja namenila področju transfuzije krvi. Med drugim je avtorica več del s področja partizanske sanitete in transfuziologije ter soavtorica knjige Transfuzija krvi. Njeno življenjsko delo je prav gotovo knjiga Partizanska bolnišnica Pavla v Trnovskem gozdu. Veliko delo velike humanistke.

Jubilantki ob njeni častitljivi 90-letnici voščimo še veliko zdrave kremenitosti. – Na mnoga leta, spoštovana dr. Pavla Jerina Lah!

Uredništvo Logaških

Sredi igre hribov in dolin

Člani bralnega krožka Žarek – Jože, Tilka, Marinka, Emica, Janja, Alenka in Lili smo se 21. maja odpeljali z Bogdanovim kombijem na izlet, s katerim se vsako leto približno ob tem času nagradimo za marljivo druženje od septembra do maja – Izlet, namenjen Škofji Loki, predvsem Ivanu Tavčarju, je skrbno pripravil Jože Omerzu

Pred pisarno škofovloškega turističnega društva nas je čakal vodič. Z njim smo odšli preko Kamnitega mostu s kipom sv. Janeza Nepomuka (zavetnika mostov) v staro mestno jedro. Najprej smo si ogledali cerkev sv. Jakoba z deli Jožeta Plečnika in Nunske cerkev. Potem pa smo se sprehodili po Gornjem trgu, ki človeka vedno znova očara s slikovitimi starimi meščanskimi hišami. Vodič nam je z zanimivo, hudo mušno pripovedjo pričaral preteklost, ko so tod posestnikovali freisinški škofje.

Na Visokem ob Tavčarjevem spomeniku.

Nato smo se povzpeli še na grad s prečudovitim razgledom na mesto in okoliško hribovje in z muzejem, ki hrani bogato arheološko, zgodovinsko, umetnostno in prirodozlovnostno zbirko. Nas je najbolj zanimal pisatelj Tavčar in dediščina Kalanovih z Visokega.

Po sveže zeleni Poljanski dolini smo se odpeljali do dvorca Visoko. Tam nas je čakal Jožetov prijatelj, upokojeni gozdarski inženir Janez Ahačič z ženo. Izkazal se je, ne le kot ljubitelj škofovloškega hribovja, ampak tudi kot dober poznavalec Tavčarja. Pred nami je zaživelo pisateljevo življenje in njegova Visoška kronika. Inženir Ahačič je svoje literarno znanje popestril še s strokovnim opisom dreves, ki rastejo nad dvorcem. Navdušil nas je tudi za obisk Gozdarske učne poti Visoko. Vsi skupaj pa smo si od srca zaželeli, da bi se vendarle našel lastnik, ki bi zdaj samevajočemu dvorcu vdihnil življenje.

Po kosilu smo v prijazni kmečki hiši na Žirovskem vrhu v objemu Tavčarjevega hribovja nadaljevali pogovor z Ahačičem o Tavčarju in brali odlomke iz njegovih del. Zlasti Zalo nam je Ahačič uspel lepo približati s svojo zbirko čudovitih diapozitivov, obenem pa nam je priporočil v branje zbirko ljudskih pripovedk iz škofovloškega hribovja Kamniti most Lojzeta Zupanca. Pozno popoldne smo se povzpeli še do vhoda v Zalo, od koder se nam je odprl nebeško lep razgled proti Lubniku, Blegošu, Poreznu do Bohinjskih hribov, iz ozadja katerih nas je pozdravljala očiak Triglav.

Na robu gozda smo se poslovili od prijaznega inženirja Na poti domov smo se zahvalili Jožetu za odlično pripravljen program in šoferju Bogdanu za varno vožnjo. Koliko čudovitih spoznanj in doživetij v enem samem dnevu.

Lili Kaučič

Z zapeljive naslovnice Playboya v odpeljivi modri Kalos

Kot smo 18. maja slišali na Vrhniki v Avtohiši Seliškar, pri pooblaščenem uvozniku, prodajalcu in serviserju vozil Chevrolet, se je Nina Osenar, miss Hawaiin Tropic Slovenije (sicer dekleta meseca marca 2005 po izboru revije Playboy) odločila za Kalos, ker zaupa kvaliteti Chevroleta. Direktor Avtohiše Seliškar-Boštjan pa se je odločil za svojsko promocijo Kalosa, tako da ga je podaril lepoti Nine Osenar, s čimer je povsem soglašal tudi Rajko Hrvatič, lastnik licence Miss Hawaiin Tropic International za Slovenijo in Hrvaško.

In lepotica se je odpeljala z modrim Kalosom.

»Torej bodite previdni na cestah; vašo zbranost pri vožnji lahko od tiste majske srede naprej zmoti simpatična gospodična v modrem Chevroletu,« dodaja Simon Kržič iz Agencije sk.net, marketing Avtohiše Seliškar.

Besedilo in foto: Artemis

Pravi biser pod Hrušico

Že pred več desetletji je Franc Šemrov, po domače Mivškov Francelj, pod Hrušico, kjer se steka nekaj studencev, zgradil s prijatelji manjši jez, za katerim je sredi gozda nastalo prijetno jezero »Pri racah«. Tam je pravi raj za divje race, ki so se navadile na dnevno krmljenje s koruso; najraje gnezdi po umetnih gnezdiščih, zasidranih sredi jezera. Tako so gnezda zaščitena pred lisicami in drugimi plenilci.

Jezero »Pri racah«.

V jezeru živi tudi nekaj krapov, ki jih je v jezero že pred leti prinesel Francelj. V majhni brunaruci ob robu jezera je prava lovska opazovalnica, od koder je moč opazovati srnjad in jelenjad, ki prihaja k napajališču. V bližjem blatnem kalu se – sicer redkeje, pa vendarle – sproščeno pavaljajo tudi divji prašiči. Francelj, kot starejši logaški lovec in ljubitelj narave, zlasti živali v njej, preživi v tem okolju precej časa. Bil bi pravi kronist obnašanja in življenja divjadi v tem delu logaškega klovišča. Besed. in foto: France Brus

Najboljše fotografije Notranjske

Za zaključek 2. fotografskega natečaja Notranjskih novic so v avli Inštituta za raziskovanje Krasa v Postojni razstavili najboljše fotografije, ki so prispele na fotografski natečaj fokus: Notranjska 005 – Direktor Notranjskih novic Dušan Černigoj pa je nagrajencem podelil priznanja in praktične nagrade – V logaški Stekleni galeriji so razstavo ponovili 25. maja.

Na 2. fotografski natečaj Notranjskih novic se je odzvalo 31 ljubiteljskih fotografov, ki so poslali 201 fotografijo. Na razstavi v Postojni so bile do 16. maja na ogled vse nagrajene in pohvaljene fotografije pa tudi ostale fotografije, ki so jih nagrajenci poslali na natečaj. Ob odprtju razstave je članica žirije, umetnostna kritičarka Polona Škodič, zatrjevala, da žirija ni imela lahkega dela, saj so na natečaj prišle izredno kakovostne fotografije.

Prvo nagrado je strokovna žirija podelila Franciju Novaku iz Cerknice za fotografijo Eros – Tanatos, izjemen posnetek Cerkniškega jezera iz ptičje perspektive – z motornega zmaya. Druga nagrada je šla v roke Andražu Žnidaršiču iz Ilirske Bistrice za Appetit, ki prikazuje hroščka, ko lovi ravnotežje na objedenem listu. Začarani grad Boruta Kraševca iz Starega trga pri Ložu je očaral žirijo za tretjo nagrado. Pivčanka Laura Kristan pa je prejela nagrado za najboljšo fotografijo v kategoriji Noč ima svojo moč za posnetek Božična noč. – Poleg razpisanih nagrad je žirija, ki so jo fotografi zasuli z obilico odličnih posnetkov, podelila še štiri posebne pohvale.

Na ponovnem odprtju razstave 25. maja v Stekleni galeriji športne dvorane sta prisotne pozdravila povezovalc otvoritvenega programa Jože Gostiša in direktor Notranjskih novic Dušan Černigoj. Otvoritveno slovesnost v Logatcu pa so obogatili učenke in učenci Glasbene šole Logatec: Žiga in Lea Kralj, Barbara Kompan in Tjaša Malavašič, dva kitarska dueta, ki pridno vadita pod mentorstvom prof. Eve Hren.

Pogledi obiskovalcev pa so lahko spremljali posnetke različnih letnih časov in trenutkov dneva in noči še vse do 2. junija.

NevMa

Starosvetno okrasje

Brana in volovska jarma na Ostrmanovi domačiji.

Koliko starega kmetijskega orodja je končalo na smetiščih in divjih odlagališčih smeti, kjer je počasi razpadalo in onesnaževalo naravo.

Zakaj ne bi takih »odsluženih« orodij in naprav uporabili za okras na kakem kozolcu, ob kaki lopi, jih odeli s cvetjem. Kako bi lahko preprosto in učinkovito okrasili svoje bivanjsko okolje, svoj dom! – Razni jarmi, komati, kolesa... nas hkrati spominjajo na čase, ko so še vse naokoli »furali« z volovskimi in konjskimi vpregami.

Besedilo in foto: F. Brus

NINA JE IZBRALA KALOSA ...
Kaj pa vi?

Nina Osenar
Miss Hawaiian
Tropic Slovenije

AVTOHIŠA SELIŠKAR d.o.o.

Betajnova 16, Vrhniko, tel.: 01/750 22 52, uvoznik, prodajalec in serviser vozil

Maja
Trgovina z obutvijo

Stara cesta 10, Vrhniko -
v bivših prostorih Planike

Delovni čas:
pon. - pet.: 9.00 - 19.00
sob.: 8.00 - 12.00

Končno obutev za občutljive noge.
Za Lahkoten korak – čevlji Ara –
udobni, modni ter ortopedsko oblikovani.

Xsensible
prožna obutev

Primerni tudi
za diabetike.

Xsensible
the stretchable shoe

Obutev narejena iz
prožnega materiala –
popolnoma se
prilagodi obliki noge.

pravo usnje

